

CALEA PREGĂTITĂ A LUI DUMNEZEU

Bună dimineața, prieteni.

Suntem fericiți pentru că în dimineața aceasta suntem din nou aici în Numele lui Isus Hristos, ca să slujesc copiilor Lui, prin Cuvântul scris și prin rugăciunea pentru bolnavi. Este puțin târziu, dar mă bucur să fiu aici împreună cu voi, oamenii care Îl slujesc pe Domnul. Nu sunteți bucuroși că aveți destulă putere să fiți în dimineața aceasta în biserică? Mulți nu au putut veni, fiindcă au fost nevoiți să stea lângă telefoane ca să asculte oamenii. Ei le spun: „Duminică dimineața ne rugăm pentru bolnavi în tabernacol.” Sunt oameni care nu au putut să se miște ani de zile, dar acum sunt aici. Ce binecuvântare este să fim în stare să ieșim din casă!

O zicală veche spune: „Eu m-am plâns că nu am papuci până când am văzut un om fără picioare.” Așa este. Dacă te uiți în jurul tău, vei vedea întotdeauna pe cineva care se află într-o situație mai rea decât tine.

Deasupra tuturor lucrurilor, noi avem un Mântuitor plin de dragoste care ne iubește și Îi pasă de noi, și care știe că aceste încercări prin care trecem sunt numai o parte negativă a acestei călătorii.

Într-o zi, noi vom primi un trup care nu va mai fi niciodată bolnav sau bătrân, și nu va mai trebui să ne despărțim, pentru că vom fi întotdeauna împreună.

Mie îmi place părtășia și cred că le place la toți, mai ales creștinilor. Ne gândim la părtășia noastră minunată, la cum vom sta împreună fără să mai trebuiască să plecăm. Atunci nu ne vom mai îngrijora că copiii noștri ar putea să se rănească, pentru că nu vor face aceasta. Nu va mai trebui să ne îngrijorăm de unde vine

mâncarea, pentru că ea va fi pregătită întotdeauna pentru noi. Nu este minunat? Așa va fi epoca măreață care trebuie să vină.

De aceea avem biserici și este Duhul Sfânt aici astăzi, ca să apropie oamenii de inima lui Dumnezeu și să-i pregătească pentru timpul acela. Cei care iau acum o decizie pentru Partea aceea, se vor bucura de acele binecuvântări pentru vecie.

Nădăduiesc că dacă astăzi este printre noi cineva care nu a luat încă decizia să-L slujească pe Domnul Isus, o va face aici și acum, iar în continuare va înainta cu acest grup mare de credincioși care mășăluiesc spre biruință. Într-o zi vom ajunge la capăt.

Frate Fleeman, dacă vrei să stai jos, aici este o bancă. Este și un scaun. Tabernacolul nostru este foarte mic și nu avem suficient loc pentru oameni, dar încercăm să-i aducem aici pe cei care doresc un serviciu de rugăciune duminică dimineața.

Noi avem cu siguranță o lume bolnavă, o mulțime de oameni plini de boli, probleme și îngrijorări, dar așa cum am spus deja, într-o zi nu vom mai avea așa ceva. Nu va fi minunat când nu va mai fi nevoie să ne rugăm pentru bolnavi? Nu va mai trebui să ne rugăm pentru nici un păcătos, pentru că totul va rămâne în urma noastră și se va pierde în vremurile uitate ale timpului, iar noi vom trăi cu El.

Este cam înghesuială și am vrea să vă oferim mai mult confort, dar nu putem, așa că ne rugăm ca Tatăl nostru ceresc să fie îndurător și să vă bucure atât de mult inimile cu prezența Sa, încât să nu observați înghesuiala în care trebuie să stați în timpul serviciului și să vă simțiți bine în El.

Mai întâi vom studia din Cuvânt, apoi ne vom ruga pentru cei bolnavi și nevoiași. Eu nu sunt un mare învățător din cuvântul lui Dumnezeu și poate nici nu cunosc prea mult despre Cartea Sa dar, așa cum am spus de multe ori, Îl cunosc pe Autor.

Aceasta este tot ce contează. Eu doresc să-L cunosc pentru că a-L cunoaște pe El este Viața. Așadar, eu am Viață prin faptul că-L cunosc pe El, am Viața veșnică ce nu poate pieri. Dumnezeu dă darul Său de Viață veșnică ce este bun pentru totdeauna. El nu se pierde niciodată, nu îmbătrânește și nu se micșorează niciodată. Trupul tău va îmbătrâni într-o zi, dacă vei trăi îndeajuns de mult, dar duhul și sufletul tău nu va îmbătrâni niciodată.

Eu am întâlnit odată o persoană trecută de o sută de ani, care era creștin de la vârsta de șapte ani.

„Cum ești astăzi, frate?”, l-am întrebat eu.

„Oh, frate Branham”, a răspuns el, „an de an este din ce în ce mai dulce.” Avea o sută patru sau o sută cinci ani.

Când am auzit ce spune, m-am gândit: „An de an este din ce în ce mai dulce și el este de nouăzeci și șapte sau nouăzeci și opt de ani în slujba Domnului.” Mă gândesc că pe măsură ce înaintăm în vârstă, noi ne uităm înapoi și vedem cum ne-a purtat Domnul prin toate necazurile, cum ne-a scos din ele și ne-a dus mai departe.

Viața de creștin este o călătorie, un pelerinaj și noi suntem numai în trecere pe tărâmul acesta, fiindcă nu vom rămâne aici. De multe ori când construim o casă, spunem: „Ei bine, voi locui aici împreună cu familia mea!” Dar pentru cât timp? Nu știi.

Dorința noastră este să găsim un loc despre care să spunem: „Acesta este al nostru pentru totdeauna.” Dar Locul acela nu este aici pe pământ, pentru că nu există un asemenea Loc pe pământ. Cu toate acestea, în tine este Ceva care strigă după Locul acela.

Înainte ca în tine să fie Ceva care tânjește după Locul acela, trebuie să existe acel Loc, pentru că altfel în tine nu s-ar găsi nimic care să strige după el. Adâncul nu poate chema Adâncul dacă nu este un Adânc care să răspundă. Deci, înainte de a fi chemarea sau dorința de a ajunge acolo, trebuie să existe acel Loc.

I-am văzut aici pe unii din prietenii mei cu care am crescut. Cu câțiva ani în urmă eram niște băieți mici și ne jucam pe stradă cu bile, roți de bicicletă sau căluți de lemn, dar astăzi am ajuns la vârsta de mijloc. Am observat aici și doi sau trei dintre tații lor. În vremea aceea, ei erau tineri și cu părul negru, dar acum sunt bătrâni și cu părul cărunt. Mă gândesc că și noi va trebui să îndurăm acea perioadă din viață când vom fi bătrâni și cărunți, fiindcă unul câte unul, toți trecem prin această parte a călătoriei.

Nu demult, am vorbit cu o tânără de aici care a avut ceva probleme nervoase. Ea a încercat să se lupte cu ea însăși, dar eu nu sunt un creștin științific sau unitarian și nu cred în sloganuri ca: „Minte mai presus de materie”, ci cred că Dumnezeu este Vindecătorul. Doamna s-a născut cu acea stare nervoasă. Mama și tatăl ei au murit când ea era mică și a fost crescută peste tot, fără dragostea pe care o are în mod normal un bebeluș.

Vezi, tu, mămică, vreau să-ți spun ceva. Acolo în spate este un băiat micuț care este cam răsfățat, dar eu prefer să-l las să plângă acum și să strige, pentru că aceasta va face din el un om mai bun mai târziu. Dacă Dumnezeu îl lasă să trăiască, lăsați-l să strige și să plângă.

Ascultați-mă! Acum câțiva ani, un grup de medici moderni au spus: „Lăsați bebelușul să plângă! Nu-l luați în brațe.”, și toate aceste lucruri. „Nu o lăsați pe bunică să-l atingă!” Dar știți ce au clocit prin aceasta? Delicvenți juvenili și o grămadă de nevrotici. Dumnezeu a făcut ca bebelușul să fie iubit, iar pentru aceasta, El a făcut o mamă care să-l iubească.

De aceea noi trebuie să fim așa. Să îți minte că de fiecare dată când te amesteci în

Programul lui Dumnezeu, ești greșit. Tu nu trebuie să te amesteci în Planul Lui, ci trebuie să-L urmezi, să faci așa cum a spus Dumnezeu să faci.

Când vrei să scapi de starea în care te afli de la naștere, adică de starea de păcătos, trebuie să te naști din nou. Tu trebuie să te naști ca și creștin. Dacă ai fost născut ca păcătos, trebuie să te naști ca și creștin. Acest lucru trebuie să se întâmple înăuntrul tău. Dar același lucru trebuie să se întâmple și cu vindecarea ta. Trebuie să se întâmple ceva, nu doar o emoție. Trebuie să se întâmple ceva, iar voi veți ști că se întâmplă. Nu este numai: „Ei bine, voi gândi în felul acesta și voi studia în felul acesta.” Aceasta nu este de ajuns, ci trebuie să se întâmple cu adevărat ceva.

Astăzi așteptăm două ambulanțe pline cu oameni care au venit cu avionul, de aceea, în dimineața aceasta vrem să învățăm o lecție pentru cei care sunt bolnavi și în nevoi. Lecția va fi despre vindecarea divină, pentru că vindecarea divină se bazează pe credință. Voi trebuie să înțelegeți ce este cu adevărat și ce trebuie să faceți ca să vă pregătiți pentru vindecare.

Câți dintre voi ați citit revista „Viața creștină” din luna aceasta? Ați reușit s-o citiți? Mă scuzați, eu am primit-o luna aceasta, dar mi-a fost trimisă.

Un medic renumit din Illinois a fost întrebat:

„Există vindecare divină?”

„Cu siguranță”, a răspuns el, apoi a dat aceeași explicație pe care am dat-o eu în legătură cu mâna care este tăiată și pentru care medicina nu poate crea țesuturi. Noi credem că medicina este minunată și nu spunem niciodată să nu o folosiți, așa cum nu aș putea spune: „Nu folosiți săpun ca să vă spălați mâinile!” Medicina nu vindecă, ci păstrează rana curată cât timp face Dumnezeu vindecarea. Medicul nu poate să-ți pună brațul în ghips și apoi să spună: „Ești vindecat!”, ci îl lasă pe

Dumnezeu să te vindece. Aceasta este singura cale în care o poate face.

Este la fel ca atunci când luați medicamente. Medicamentele sunt în ordine, așa cum este în ordine să-ți pui brațul în ghips dacă ți-l rupi. Dar Cel care face vindecarea este Dumnezeu. Pentru aceasta, tu trebuie să ai credință, „credință de vindecare.”

Medicul acesta a mai spus: „Există vindecare divină și eu am văzut-o de multe ori.” El este un chirurg renumit și a spus: „... Eu cred și știu că sângele lui Isus Hristos este suficient ca să vindece orice boală.”

Vindecarea vine numai și numai prin Hristos. Eu am întâlnit oameni care doar au pretins aceasta și au spus: „Ei bine, este Anul nou, așa că voi întoarce o pagină nouă și voi încerca să fac lucrurile mai bine decât anul trecut.” Dar veți constata că nu merge așa.

Așa sunt și oamenii care își iau vindecarea în van. Ea nu va dura. Dar când un bărbat sau o femeie vine la Hristos cu o inimă total dăruită și crede până când se schimbă ceva înăuntrul ei, va avea Viața veșnică.

La fel se întâmplă și cu Viața veșnică. Când un om vine la Hristos pe baza credinței lui în Sângele lui Hristos care S-a vărsat pentru vindecarea lui, „*prin rănile Lui am fost vindecat*”, el acceptă această vindecare în inima lui și spune: „Așa este. Mă voi face bine.” Și eu vă spun că în calea acestora nu va sta nimic ca să se facă bine. Ei se vor vindeca. Așa este.

Tu nu trebuie să-i spui unei persoane născute din nou să nu mai păcătuiască; ea pur și simplu nu mai face acele lucruri. De asemenea, nu le spui oamenilor: „Ține-te de aceasta!”, după ce au fost vindecați. Înăuntrul lor se întâmplă ceva, și nu este ceva ce merge din afară înăuntru, ci dinăuntru în afară. Mai întâi se întâmplă înăuntru. Tu crezi cu adevărat, apoi totul merge de la sine. Eu am văzut că se

Întâmplă atât de repede încât devine o mare minune.

Înainte de a ne apropia de subiectul din Cuvântul lui Dumnezeu, haideți să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune. Acum, haideți să-L întâlnim pe Domnul, fiecare în felul lui.

Bunule Tată ceresc, venim la Tine foarte smeriți, în Numele lui Isus Hristos, Fiul Tău iubit. Venim în Numele Lui, pentru că El a spus: „*Orice veți cere în Numele Meu, voi face.*” Astfel, dacă Îi pronunțăm Numele, știm că vom avea o conversație cu Dumnezeu și că această rugăciune va fi purtată direct spre El.

Tată, astăzi suntem într-o nevoie disperată să primim răspuns la această rugăciune. Venim după o noapte de rugăciune și studiu în Cuvânt, întrebându-ne ce să le spunem acestor bolnavi aflați pe moarte, fiindcă știm că aceasta este obligația noastră și că va trebui să răspundem într-o zi pentru cât de loiali I-am rămas lui Dumnezeu.

Venim smeriți, cu credință și cu inimile plecate înaintea Ta și spunem: „Dumnezeule, ai milă de noi astăzi și iartă-ne fiecare păcat.” Îngăduie ca inimile acestor oameni să fie curățite în așa fel încât Duhul Sfânt să Se miște într-un mod minunat, să ia Cuvântul și să-L împartă pentru fiecare inimă.

Îngăduie ca fiecare necredincios să devină astăzi un copil adevărat al lui Dumnezeu, un copil născut din nou și fiecare persoană bolnavă să fie vindecată. Fie ca Duhul Sfânt să ne dea acea credință care ne ajută să urcăm dincolo de orice umbră și nor.

Adu-ne în prezența lui Dumnezeu și ridică-ne deasupra umbrelor, ca să nu mai rămână niciuna. Ajută-ne să ne aducem toți sufletele în contact cu Dumnezeu.

Doamne, vino la Cuvântul Tău, pentru că ai promis că Îl vei binecuvânta când va fi vorbit. Și ai mai spus: „Cuvântul Meu, care iese din gura Mea, nu se întoarce la Mine fără rod, ci va face voia Mea și va împlini planurile Mele.” (Isaia 55.11).

Fie ca Duhul Sfânt să ia Cuvântul și să meargă direct la inimile oamenilor, sădind în ele o credință de neclintit, care să-i vindece pe cei bolnavi și aflați în nevoi. Mântuiește-i pe cei pierduți și dă-le o experiență celor care sunt lipsiți de ea. Ascunde-ne în Hristos, Doamne, și fie ca tot ce vorbim, predicăm și mărturisim, să se întâmple prin Hristos, pentru că Îți cerem aceasta în Numele Lui. Amin.

Versetul la care m-am oprit este un verset cunoscut și nu mi-a ieșit din minte nici după ce m-am dus la culcare. M-am referit la el de multe ori și l-am ținut minte, iar astăzi aș vrea să vorbesc puțin despre el, cu ajutorul Domnului. Nu am pregătit nici un Cuvânt pentru astăzi, pentru că noi nu predicăm din notițe, ci spunem ceea ce ne spune Domnul. Pornim și ne oprim numai la porunca Lui.

Voi citi din **Geneza 22.7-8**:

Atunci Isaac, vorbind cu tatăl său Avraam, a zis: „Tată!” „Ce este, fiule?” i-a răspuns el. Isaac a zis din nou: „Iată focul și lemnele, dar unde este mielul pentru arderea de tot?”

„Fiule”, a răspuns Avraam, „Dumnezeu însuși va purta grijă de mielul pentru arderea de tot.” Și au mers amândoi împreună înainte.”

Eu am citit acest Cuvânt care este foarte cunoscut, dar cu voia Domnului aș vrea să iau și un titlu potrivit, și anume, „**Dumnezeu are pregătită o cale.**”

Dacă vorbim despre drumuri, Agenția de drumuri și poduri are pregătită pentru voi o cale să veniți în Jeffersonville, de oriunde sunteți, pentru slujba din dimineața

aceasta. El are pregătită o cale, așa că tot ce trebuie să faci tu, este să o urmezi, să iei o hartă și s-o urmezi. Dacă ai o hartă a drumurilor este foarte ușor să mergi oriunde în Statele Unite.

Dumnezeu are o hartă marcată pentru vindecarea și mântuirea noastră și una pentru glorie, și toate aceste drumuri duc spre aceeași țintă. Dacă priviți harta, observați că de-a lungul drumului sunt niște stații mici în care Domnul a pregătit locuri pentru vindecare. El are de-a lungul drumului predicatori care cred în vindecarea divină și se roagă pentru bolnavi și pentru cei aflați în nevoie.

În Evrei 12.1 scrie:

„Și noi dar, fiindcă suntem înconjurați cu un nor așa de mare de martori, să dăm la o parte orice piedică și păcatul care ne înfășoară așa de lesne și să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă înaintea.”

Noi știm că există un singur păcat și anume, necredința. „Păcatul” este la singular. Tu ești păcătos din cauză că ești necredincios și ești creștin pentru că ești un credincios. Eu am spus de multe ori că fumatul, băutul, jocurile de noroc, curvia sau minciuna nu sunt păcate, ci atribute ale păcatului. Acestea sunt lucrurile pe care le produce necredința, sunt consecința păcatului, pentru că tu le faci din cauză că nu crezi. Dar când devii un credincios, toate lucrurile acestea se îndepărtează și credința va produce credincioșie, pace, bucurie, dragoste, răbdare, îndelungă răbdare și blândețe. Acestea sunt atributele credinței, pentru că tu ești un credincios.

V-ați oprit vreodată să vă gândiți numai puțin la aceasta? Haideți să ne uităm la Scriptură. Mie îmi place aceasta, pentru că este calea lui Dumnezeu; este dreptatea lui Dumnezeu. Toate lucrurile care s-au întâmplat în Vechiul Testament sunt un exemplu la ce putem fi dacă mergem pe aceeași cale pe care au mers ei.

Este la fel ca în cazul omului care venea de la Ierusalim la Ierihon și a căzut între tâlhari, dar cineva i-a legat rănilor, l-a uns cu untdelemn, l-a dus la un han și a plătit să fie îngrijit până când se va face bine. Apoi a spus: „*Ai grijă de el, și orice vei mai cheltui, îți voi da înapoi la întoarcere.*” (Luca 10.35). Așadar, noi știm că Dumnezeu are pregătită o cale.

În dimineața aceasta aș vrea să-l iau ca exemplu pe Avraam pentru că, după opinia mea, el este unul din cele mai deosebite caractere din Biblie și unul din favoriții mei, pe care îl dau întotdeauna oamenilor ca exemplu.

Biblia spune că ei au scăpat de ascuțișul sabiei și au făcut toate acele lucruri mărețe; chiar și morții s-au ridicat.

Voi spuneți: „Aceasta s-a întâmplat în zilele Bibliei!” Aceasta se întâmplă astăzi, pentru că aceasta este vremea Bibliei. De când S-a revărsat Duhul Sfânt este vremea Bibliei în mod constant și noi nu ieșim niciodată din Ea. De asemenea, noi avem parte de prigoane și de oameni care batjocoresc și nu cred, la fel ca cei din vechime. Dar într-o zi, totul se va termina și povestirea va fi spusă acolo sus în glorie, unde se cântă cântarea de răscumpărare.

Oh, aproape că văd vremea când Isus vine pe pământ și cei răscumpești stau în prezența Lui cu mâinile ridicate! Ei sunt răscumpești prin har, iar îngerii vor sta în jurul pământului în cerc și cu capetele plecate, neștiind despre ce vorbim, pentru că ei nu au trebuit să fie răscumpești. Dar tu și eu avem nevoie să fim răscumpești, iar Hristos a murit pentru noi, de aceea putem cânta: „Har răscumpești”. Îngerul nu știe nimic despre aceste lucruri, pentru că el nu a căzut niciodată. Ce vreme va fi aceea! O, Doamne!

Când mă gândesc că toate ridurile acestui trup bătrân vor fi întinse, albeața din păr va fi îndepărtată și umerii gârboviți vor fi îndreptați, iar tu vei putea spune: „Iată ce a făcut El pentru mine!” Când voi ajunge Acolo, voi îmi veți auzi glasul; știu că îl veți auzi. Și nu veți auzi numai glasul meu, ci și a tuturor celorlalți.

Le veți auzi glasul când vor cânta istorioara harului răscumpărător. Veți auzi cântarea care povestește cum ne-a răscumpărat El. Acum, noi nu avem decât attributele acestui har, avem doar un avans, o arvună, dar într-o zi vom avea plata întregă, pentru că Isus nu a venit pe pământ să moară degeaba. Isus nu ar fi venit pe pământ, iar Dumnezeu nu-și conduce lucrarea degeaba, fără vreun scop. Astfel, Isus a venit pe pământ să moară pentru o cauză și nu ca să fie Cineva, iar Dumnezeu a văzut totul încă înainte de întemeierea lumii. Credeți aceasta? El a văzut totul prin cunoștința Sa.

În concluzie, El a știut că va fi o Biserică chemată afară, care nu va avea nici o pată sau zbârcitură. Pentru această Biserică, El a trebuit să facă pregătiri ca s-o salveze, așa că L-a trimis pe Isus nu numai pentru „eventualitatea că poate va fi salvat cineva” ci cu certitudinea că El o va salva, știind și cine va fi salvat. El avea să cheme afară un popor, iar acel popor sunteți voi. El avea să aibă un popor care să creadă în vindecarea divină, care va accepta rănilor Lui pentru vindecarea lor, iar aceia sunteți voi. Dumnezeu a știut aceasta, și a știut că vor fi și necredincioși ca în vremea aceea. El a știut că se va întâmpla la fel, a știut totul mai dinainte, așa că a putut spune totul de la început. El a știut mai dinainte că va fi cineva care va crede, așa că L-a trimis pe Isus pentru cei care cred.

Ei sunt aici, adunați în locul acesta, ca să accepte ceea ce Dumnezeu a văzut și a știut de la început că se va întâmpla. Dumnezeu a făcut pregătiri pentru cei care cred, iar voi faceți parte din pregătirea aceea. Dumnezeu a știut încă înainte de facerea lumii că vor veni aceste zile, și din cauza aceasta a putut să spună ce va urma. În felul acesta, El a făcut o pregătire pentru cei care aveau să creadă.

Cei care ați venit în dimineața aceasta aici pentru rugăciune, sunteți cei pentru care s-au făcut pregătirile, pentru că Dumnezeu a știut aceasta mai dinainte. O, vai! Aceasta ne umple sufletele de emoție. Priviți emoțiile din adunare în timp ce Duhul Sfânt ia Cuvântul și Îl poartă prin audiență. Știți ce fac eu atunci? Eu știu că Domnul este prezent în clădire. Când vezi acel efect în oameni, tu știi că este numai Cuvântul, știi că Dumnezeu face pregătiri.

Dumnezeu a știut mai dinainte de ce ai venit în dimineața aceasta la tabernacol și a pregătit totul ca să poți primi ceea ce ai venit să primești. Vedeți? Totul este pregătit de aceea, tot ce trebuie să facem noi este să primim. Dumnezeu a trimis deja lucrul acela, este aici, de aceea tot ce trebuie să facem este să ne ridicăm și să-l primim. Ție trebuie să ți se arate cum să cauți și să primești acel lucru, iar când îl primești, știi că este acolo. Nu mai poate fi îndepărtat de nimic, pentru că este de neșters. El nu poate fi schimbat niciodată.

Acum observați! Dumnezeu ne-a dat aici un exemplu: pe Avraam și micuțul său băiat, Isaac.

Mă gândesc la vremea când Avraam era doar un om obișnuit. El n-a fost deosebit de nici un alt om. Poate, tatăl lui a fost un închinător la idoli, care a venit jos, în orașul Ur din ținutul caldeilor, din Babilon, unde oamenii se închinau la rădăcinile copacilor. Ei aveau acolo o religie întemeiată de Nimrod, la care se închinau ca la Dumnezeu. Oamenii au început să se închine pentru prima dată la idoli în Babilon. Ei erau risipiți peste tot, dar Babilonul i-a adunat într-un grup mare, ca un fel de organizație.

Dar Avraam a ieșit afară din grupul acela, s-a căsătorit cu Sara, care era pe jumătate soră cu el și a venit să locuiască jos, în văile de la Șinear, iar Dumnezeu i-a vorbit atunci când avea șaiszeci sau șaptezeci și cinci de ani și i-a făgăduit o vindecare divină. El i-a promis că din cauza credinței în El, soția sa, Sara, care avea șaiszeci și cinci de ani, va fi vindecată. Amin.

Ce tablou frumos! Ce minunat! Dacă observați, întotdeauna este vorba de credința lui Avraam. Chiar și Sara s-a îndoit și a râs, contrazicându-L chiar pe Dumnezeu, dar El nu a putut să dea înapoi de la făgăduința făcută, din pricina suveranității Sale.

Oh, dacă voi, cei bolnavi, ați putea vedea acest lucru, că are să se întâmple ceva pe baza credinței voastre în Dumnezeu.

Dumnezeu i-a spus lui Avraam ce avea de gând să facă și a pregătit calea pentru ca acest lucru să aibă loc. Oricine din locul acesta, chiar și un tânăr, știe că trebuie să se împlinească. Dar înainte ca să facă promisiunea, Dumnezeu a pregătit o cale pentru ca acel lucru să aibă loc.

Pentru oamenii care stau în dimineața aceasta aici, cu cancer, probleme de inimă și orbi, trebuie să aibă loc aceeași lucrare supranaturală ca atunci. Trebuie să fie o mișcare supranaturală.

Duminica trecută, o femeie stătea întinsă pe o targă cu gleznelor rupte și cu scleroză. Nu putea să-și ia nici măcar halatul pe ea, dar după numai cincisprezece minute, a putut să se îmbrace din nou singură.

S-au făcut pregătiri. Puteți vedea aceasta? Oh, ce lucru glorios! S-au făcut pregătiri. Dumnezeu a știut mai dinainte că îl va trimite pe Avraam și l-a lăsat să meargă înainte până când a ajuns la vârsta de șaptezeci și cinci de ani, ca să arate că este o minune. El ar fi putut să le vorbească atunci când Avraam și Sara aveau optsprezece sau douăzeci de ani, dar El i-a lăsat să ajungă într-un punct în care putea să se săvârșească o minune.

Lui Dumnezeu Îi place să-Și arate puterea. El nu face aceasta pentru că trebuie s-o facă, ci pentru că dorește și Îi place s-o facă. În Atotputernicia Sa, lui Dumnezeu Îi place să le arate oamenilor Cine este El. Eu sunt atât de fericit pentru că Dumnezeu mi-a arătat și mie puterea Sa! De obicei, când Dumnezeu Își arată puterea, oamenii fac gălăgie, fie că sunt de acord cu acel lucru, fie că nu sunt de acord. Aceasta le pregătește inima să accepte acel lucru nou.

Oamenii nu cred în vindecarea divină și în minuni, deci nu este de mirare că bisericile sunt pe moarte; nu-i de mirare nici că ele se rezumă doar la niște culte fără putere, sau că Evanghelia socială este atât de predominantă astăzi. În seminarii și în alte locuri ca acestea, noi Îl văduvim pe Dumnezeu de toate lucrurile supranaturale. Dar Dumnezeu Însuși este o minune, un fenomen; El este Realitatea

creatoare; El este IaHVeH, este marea Realitate; El este Baza existenței, Substanța tuturor lucrurilor făcute pe pământ. Toate lucrurile de pe pământ au fost făcute de El; El Îți arată puterea prin faptul că ridică soarele în fiecare dimineață, Își trimite norii de ploaie, Își coboară curcubeiele, vine la aleșii Săi și le vindecă toate bolile, apoi le vindecă păcatele. Amin.

Dumnezeu Însuși înseamnă „obiectul închinării” sau „Cel ce primește închinare”. Noi ne închinăm Lui pentru că, în majestatea Sa, El a aranjat aceste lucruri înaintea noastră, iar noi le vedem vizibile înaintea ochilor noștri. Cât este de minunat că putem să-L slujim! El cunoaște toate lucrurile și le pune în ordine.

Poate ziceți: „Frate Branham, eu sunt creștin. Cum a venit lucrul acesta la mine? Cum am ajuns să fiu în această stare?” Poate Dumnezeu a procedat la fel ca și cu Avraam și Sara. Probabil că Sara a fost căsătorită cu Avraam de când era doar o adolescentă, iar el avea douăzeci de ani. Biblia spune că între ei era o diferență de zece ani, așa că, poate ea avea șaisprezece ani, iar el douăzeci și șase de ani.

El ar fi putut să le spună: „Veți avea un copil în tinerețea voastră; vă veți putea bucura de el în tinerețe și îl veți crește. El va fi un fel de salvator care urmează să vină...” și așa mai departe. Dumnezeu ar fi putut face aceasta, dar Lui Îi place să facă minuni.

Mă uit la fețele oamenilor și văd o femeie care murea de cancer; mai era doar o umbră de femeie, fiind pe punctul să treacă dincolo, dar în dimineața aceasta stă aici pe deplin sănătoasă, în putere și cu obrajii îmbujorați.

Pe scaunul acesta din față stă o tânără cu care am vorbit nu demult și care se afla în cel mai rău stadiu de alcoolism. Astăzi, ea stă aici pe deplin eliberată și cu o privire dulce și smerită.

Mă uit și văd acolo în spate o femeie care odată a fost oarbă, dar în dimineața

aceasta stă aici pe deplin vindecată, așa că nu mai poartă nici măcar ochelari. Oh, acesta este Dumnezeu care pregătește o cale, și a pregătit-o pe Calvar. Astfel, nădejdea noastră nu este zidită pe nimic altceva decât pe Sângele lui Isus. Felul în care face El aceasta este dincolo de imaginația oricărui om. Dar El o face. El a făcut pregătiri pentru acest lucru și îl face pentru gloria Sa.

Dacă vreți să vă trimiteți copiii la o petrecere, nu-i pregătiți mai întâi? Îi îmbrăcați cu un costum micuț sau dacă este fetiță îi dați o rochiță de gală. Așadar, faceți pregătiri pentru aceasta.

Dacă aveți musafiri la cină, oare nu veți pregăti mâncarea pe când vin ei? Voi vă pregătiți pentru aceste mari binecuvântări pe care le veți da oamenilor. Nu vă place să aveți părtășie cu oamenii? Nu vă place să invitați oameni în casa voastră ca să aveți părtășie cu ei? Voi curățați totul, aranjați totul și puneți flori pe masă fiindcă vă ziceți: „Le va place așa.”

Veți aranja aici un lucru mic: „Știu că le place în felul acesta, așa că îl aranjez și fac pregătiri. Știu că le place felul acesta de carne”, așa că o veți pregăti foarte condimentată și așa mai departe. Dacă știți că nu o puteți pregăti așa, alegeți pe altcineva s-o facă mai bine. Așadar, faceți pregătiri și aranjamente, fiindcă doriți ca invitații voștri să fie pe deplin mulțumiți.

În vremurile îndepărtate, Dumnezeu S-a ascuns. El a vrut ca copiii Săi să aibă ce este mai bun, așa că a făcut pregătiri. El a arătat aceasta prin profeți și a descoperit prin Hristos, iar astăzi masa este pregătită și fiecare bărbat și femeie care este invitat, are o urare de bun venit la masă: „*El a fost rănit pentru fărădelegile noastre; și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.*” (Isaia 53.5). Totul este prevăzut, pregătit și preparat. Masa este gata și chemarea este făcută. El a prevăzut totul, este calea pregătită de Dumnezeu pentru voi, când sufletele voastre sunt înfometate.

În dimineața aceasta, o doamnă mi-a spus: „Am intrat într-una din adunări și am

văzut că oamenii erau foarte fericiți. Eu nu eram bucuroasă, așa că m-am uitat la ei și am zis: „Desigur, ei au ceva”, și mi-am dorit să am și eu acel lucru.”

Desigur, masa era pregătită și pentru sufletul acela sărac și flămând, și încă înainte de încheierea serviciului, ea mânca la aceeași masă cu ceilalți. Oh, Doamne!

(O femeie din adunare spune: „Frate Branham, eu sunt femeia aceea!”). Așa este. („Acum sunt și eu fericită”). Amin.

Ea era o alcoolică, cu ochii încrucișați de băutură, iar doctorii nu i-au mai dat nici o speranță, dar acum este aici și se bucură. Aceasta s-a întâmplat acum doi sau trei ani și iată că încă se ține bine.

Dacă vii vreodată la masa aceea și te așezi la ea, nu o vei mai părăsi niciodată. Este atât de mare! Lumea nu are nimic să poată fi comparat cu aceasta. Este atât de minunat să cunoști dragostea Lui pentru tine și că Dumnezeu face pregătiri!

El a spus: „Eu voi aștepta până când Avraam și Sara vor fi bătrâni, în loc să-i chem acum când el este de douăzeci și șase de ani și ea are șaisprezece ani. Voi aștepta până când Sara va intra în menopauză. Aceasta se întâmplă pe la patruzeci de ani, dar eu voi aștepta încă douăzeci și cinci de ani după aceea, apoi o voi chema. Îl voi lăsa pe Avraam să ajungă la șaptezeci și cinci de ani, și apoi îl voi chema.” El i-a spus: „Avraame, Eu voi face ceva pentru tine.” Aceasta este suficient cât timp Dumnezeu a spus că o va face.

Și Avraam a zis: „Ei bine, Doamne, eu sunt fericit să fac aceasta”, apoi a mers mai departe ca și cum ar fi avut deja acel lucru. Amin. Așa este. El n-ar fi spus niciodată acel lucru dacă nu ar fi fost pregătit pentru el.

Avraam a zis: „Doamne, primesc aceasta cu bucurie.”, apoi a mers mai departe ca

și când l-ar fi avut. Amin. Așa este. Vedeți? Dumnezeu nu ar fi spus aceasta dacă nu ar fi pregătit calea, iar când El pregătește calea, este ca și cum totul ar fi împlinit.

De exemplu, eu vă spun că vă dau un stejar, iar voi ziceți: „În ordine, frate Branham”, apoi vin și vă dau o ghindă. În felul acesta, voi aveți un stejar. Desigur. El este în formă de sămânță, dar puneți-o în pământ, lăsați-o în pace și ea va produce un stejar. Cu siguranță.

Cuvântul lui Dumnezeu a venit la Avraam și i-a spus: „Avraame, Eu te-am ales.” Înțelegeți? Îmi place aceasta. El nu a spus: „Tu M-ai ales”, ci a spus „Eu te-am ales.”

Voi, cei care sunteți bolnavi, de ce vă aflați aici? Pentru că ați fost aleși de Dumnezeu și astăzi este ziua voastră pentru vindecare. „Eu te-am ales, Eu am pregătit cina și te-am chemat. Toți sunteți invitați și ați venit aici, iar Eu am pregătit totul și toate bunătățile sunt pe masă. Toți puteți să vă bucurați de ele.” Ce invitație!

Fără îndoială că Avraam a spus: „Mulțumesc, Doamne. Sunt atât de fericit să primesc această făgăduință de la Tine, pentru că eu sunt bătrân și întotdeauna am dorit să am copii. Sunt bătrân și primesc cu bucurie această făgăduință.”

Astfel, Avraam s-a dus mai departe ca și cum ar fi primit copilul chiar în anul acela. Dar voi știți că a trecut zi după zi și nu s-a întâmplat nici o schimbare. Așa s-au scurs zile, săptămâni și ani, fără să se vadă nici o schimbare.

Poate unii oameni ar fi spus: „O, vai! Dumnezeu m-a lăsat baltă, nu și-a ținut promisiunea!”

Biblia spune că Avraam „a crescut puternic în Dumnezeu”. El a crescut de fiecare dată. A avut șaptezeci și cinci de ani când a primit promisiunea, iar acum are optzeci și cinci de ani pentru că au trecut zece ani de atunci.

Gândiți-vă că atunci când am început să predic la aceste adunări, nu s-a întâmplat nimic timp de zece ani. Cu toate acestea, prima persoană pentru care m-am rugat, a continuat să-L laude pe Dumnezeu pentru că avea să se întâmple. De ce? Pentru că Dumnezeu a pregătit o cale pentru aceasta. Dumnezeu nu vă va da nici o promisiune, dacă nu există nicio investiție pentru ea.

Un om cinstit nu v-ar da niciodată un CEC fără acoperire. Ei bine, nici Dumnezeu nu v-ar da CEC-ul Lui pentru salvare sau vindecare, fără să aibă mai întâi o acoperire. El i-a spus lui Avraam că va avea copilul, și aceasta a fost suficient.

El i-a spus lui Noe: „Noe, vreau să-Mi construiești o arcă. Construiește o arcă să-și salvezi casa!” Nu-i bine să fii în Dumnezeu, Noe? Înainte ca să aibă loc aceste mari dezastre, Dumnezeu avertizează întotdeauna și pregătește un loc de scăpare. Astfel, El a spus: „Noe, vreau să construiești o arcă!” Ei nu avuseseră niciodată ploaie pe pământ. Aveau doar niște fântâni mici care udau pământul, însă nu plouase niciodată și în ceruri nu se găsea ploaie. Cât de prostesc pare să sune pentru mintea omenească, atunci când Dumnezeu face o promisiune pe care lumea nu poate s-o înțeleagă.

Fără îndoială că atunci când primești binecuvântarea lui Dumnezeu și te naști din nou, oamenii cred că ești nebun. Ei au spus și atunci: „Omul acesta este puțin sărit!”, dar voi mergeți prin credință. O, vai! Voi vă pregătiți pentru ceva despre care lumea nu știe nimic, fiindcă ei trăiesc numai până unde pot vedea. Dar noi trăim pentru lucruri pe care nu le vedem, dar le credem pentru că Dumnezeu a spus că sunt adevărate. Credința nu se uită la un lucru care se poate vedea, ci se uită la lucruri pe care nu le poți vedea.

Cât de fericiți ar trebui să fim în dimineața aceasta! Fiecare persoană din locul

acesta să se pregătească pentru vindecare. Desigur.

Poate ziceți: „Cum voi face aceasta? Nu știu, dar Dumnezeu a pregătit acest lucru pentru mine, iar eu vin să-l iau. Voi face exact ce spune El și voi primi acel lucru.” Aceasta este calea pregătită de Dumnezeu pentru a face anumite lucruri. El face pregătirile.

Noe s-a dus acolo și a început să construiască arca. Ce bunătate a arătat Dumnezeu față de el! El i-a spus: „Eu știu că vor veni apele și toți cei care nu vor fi găsiți în arcă se vor îneca, așa că pregătește-te să intri în ea și să-ți duci și familia acolo. Spune aceasta la toată lumea. Toți sunt chemați, dar știu că nu vor veni. Tu fă pregătiri oricum și cheamă-i. Fă această arcă și toți cei care vor să vină, pot să vină să fie salvați.”

Noe s-a dus și a început să construiască, așa cum faceți și voi astăzi: vă construiți mărturia. Voi construiți o Arcă duhovnicească pentru salvarea sufletului vostru, pentru mărturia voastră și Gloria lui Dumnezeu.

În timp ce el construia arca, oamenii veneau, râdeau și ziceau: „Ați auzit că acolo este un individ care spune că va cădea apă din cer? De unde crede el că va cădea apa aceea? Acolo sus nu poate fi nici o apă. Uitați-vă, puteți vedea vreo apă acolo? Cerul este cât se poate de senin și de limpede. Oh, noi am trăit aici în toți acești ani și nu a căzut nici măcar o picătură de apă. Cum ar putea veni, când acolo nu se găsește nici un strop de apă? Omul acesta spune că tot pământul va fi acoperit de ape. Desigur, este cam dus cu pluta, ceva nu este în ordine cu capul lui!”

De ce a făcut aceasta? De ce a făcut pregătiri ca să poată da față cu pregătirile lui Dumnezeu? Dumnezeu pregătea nimicirea vrăjmașilor lumii, iar Noe trebuia să construiască ceva cu care să poată naviga prin acea distrugere.

Așa este și astăzi. Dumnezeu a pregătit o cale să distrugă acel cancer; Dumnezeu

a pregătit o cale să înlăture orbirea din ochii lor. Dumnezeu a pregătit o cale, iar noi încercăm să construim în dimineața aceasta, ceva cu ajutorul căruia să puteți naviga mai departe. Biruința noastră este Cuvântul lui Dumnezeu, este „Așa vorbește Domnul”. Navigați înainte cu Cuvântul Său, fiindcă „Dumnezeu a spus așa!”

După o vreme, când Dumnezeu a fost gata să acționeze, ploaia a fost acolo, la locul ei. Când Dumnezeu este gata să intre în acțiune, toate lucrurile sunt pregătite și la locul lor. Așa va fi întotdeauna, pentru că Dumnezeu își împlinește Planul după ce au fost făcute toate pregătirile.

În ordine. El urma să Se proslăvească pe Sine în poporul evreu și S-a pregătit pentru aceasta. Când a făcut El aceasta? Copiii evrei nu au avut nici o promisiune. Ei nu puteau să citească Biblia și să spună: „Doamne, Tu ai spus în Cuvântul Tău că atunci când vreunul dintre copiii Tăi, va ajunge într-un cuptor încins, Tu îl vei elibera. Astfel, Doamne, noi mergem acolo pe baza aceasta.”

Ei bine, lucrul acesta nu ar fi fost atât de greu de făcut, pentru că Dumnezeu promisese deja aceasta. Ei trebuiau doar să creadă. Ei s-au folosit însă acele lucruri, pentru că Dumnezeu a fost atât de real cu ei încât au putut spune: „Dumnezeul nostru poate.”

Ce se întâmplă însă cu individul care nu crede în vindecarea divină?

„Dumnezeul nostru poate să ne scape din acest cuptor încins, dar chiar dacă nu o va face, tot nu ne vom pleca înaintea chipurilor voastre!” Și pentru că ei nu au pășit în acel cuptor încins doar pe baza unei credințe goale, Dumnezeu a putut să-i salveze. El nu le-a promis că o va face, ci a dovedit că este în stare s-o facă.

Dumnezeu L-a trimis pe Hristos în cuptorul încins și a ținut focul departe de ei, i-a protejat și i-a scos afară dovedind că El este în stare s-o facă.

Dar voi nu trebuie să spuneți: „Dumnezeu poate să facă aceasta!”, ci spuneți: „Tu ai promis aceasta. Amin. Tu ai promis aceasta la Calvar, iar eu am venit s-o primesc. Am văzut că și alții au primit-o, așa că vin să-mi primesc și eu partea.”

Tu vei merge ca o persoană nouă, vei pleca cu o astfel de ancoră în sufletul tău, încât nu te va mai putea supăra nimic. Tu știi că ești vindecat, știi că Dumnezeu S-a îngrijit deja de problema aceasta pentru că a promis aceasta. Dar odată ce ați primit aceste promisiuni, El vă trece prin încercări și teste. Astfel, El i-a lăsat pe copiii evrei să simtă căldura focului venind peste ei.

El l-a lăsat pe Daniel să audă răgetele leilor. Poate a simțit și răsuflarea lor fierbinte în jurul lui. Leii din groapa aceea aveau gurile deschise și erau flămânzi și s-au năpustit spre el gata să-l apuce, dar deodată Daniel a fost acoperit de un înger. Amin. Lumina S-a învăluit în jurul lui Daniel. Fără îndoială, Lumina aceea a fost Stâlful de Foc care i-a condus pe copiii lui Israel. Voi știți că animalele se tem de foc, le este frică de lumină. Dacă arăți o lumină în fața unui animal, acela va fugi. Dumnezeu a luminat pentru că El trăiește în Lumină; El este un Foc mistuitor. Daniel nu știa ce se va întâmpla când a fost aruncat în groapa cu lei, dar Duhul Sfânt a fost acolo, iar leii s-au dat la o parte și s-au întins pe jos. Cum s-a întâmplat aceasta?

Nu-i de mirare că atunci când ei au vrut să-l omoare pe sfântul Agabus, el a îmbrățișat crucea și a sărutat-o. Ei au pus pe el smoală și pene și se pregăteau să-i dea foc, dar el a zis: „Oh, cruce a lui Hristos, îmi pare rău pentru că am numai o viață pe care pot să ți-o dau!”

Ei l-au întrebat: „Ți-e frică?” l-au legat mâinile de cruce, au turnat smoală și pene peste el, au pus o grămadă de lemne dedesubt și au aruncat o torță aprinsă peste ele. Focul l-a cuprins de jur împrejur, iar oamenii se bucurau că au scăpat de „un răufăcător” care era un preot al dreptății. Dar ce s-a întâmplat când focul s-a mistuit? Sfântul acela stătea acolo viu și continua să-L laude și să-L binecuvânteze pe Dumnezeu. Vedeți? Dumnezeu pregătise o cale de scăpare pentru el, în mijlocul aceluia foc. El a pregătit o cale pentru că venise acolo plin de curaj și credință.

Așa venim la promisiunile lui Dumnezeu: cu îndrăzneală și credință. Nu venim dând din umeri și spunând: „Poate... Poate duminica viitoare...” Nu, ci noi venim cu o inimă sigură. Dumnezeu a pregătit o cale prin Hristos și eu am venit s-o accept. Este ușor când te uiți și vezi Cine a făcut promisiunea. Te uiți și vezi că Dumnezeu este Cel care a făcut-o și știi că dacă El a promis ceva, este în stare să o și împlinească.

Duminica trecută, acolo a stat mama aceea bătrână, iar eu i-am zis: „Mamă, crezi că Dumnezeu Se va ține de promisiune?” „Cu toată inima”, a răspuns ea. Oh, Doamne! Aceasta a fost tot.

La fel s-a întâmplat, nu demult, și în Karlsruhe, Germania, când fiul meu și un alt om, au aranjat oamenii în rândul de rugăciune. Acolo a venit o mică fetiță nemțoaică oarbă. Ea era oarbă de tot. Eu nu am știut care era problema ei, dar ei au trimis-o pe platformă. Micuța aceea umbla bâjbâind pe platformă, iar cineva a prins-o. Avea niște cârlionți micuți care-i atârnavă în jos, ca la o nemțoaică obișnuită. Eu nu o mai văzusem înainte în adunare, iar când au adus-o pe platformă, ea nu știa unde se află. Fetița și-a pus mâinile în jurul meu și a murmurat ceva în germană, dar eu nu am înțeles ce a spus, așa că l-am întrebat pe traducător: „Ce a spus?”

„Te-a întrebat dacă ești fratele care se va ruga pentru ea?” Oh, vai! Făptura aceea era la fel de micuță ca și fetița mea Rebeca. Eu am spus:

„Da, scumpo. Eu am venit de departe, din Statele Unite, ca să mă rog pentru tine.”

Ea m-a cuprins cu brațele și și-a lăsat micuțul cap pe umerii mei. Cât de simplă este copilăria! Dumnezeu cerului avea să facă o mișcare. În câteva minute, ea și-a deschis ochișorii micuți și a spus: „Cum numești lucrurile acelea?”

„Lumini”, am răspuns eu.

Când a auzit aceasta, mama ei a scos un țipăt și a alergat spre platformă, aproape să-și iasă din papuci și a strigat: „Dragă...”

„Mamă”, i-a zis fetița, „ești atât de frumoasă!”

De ce s-a întâmplat aceasta? Deoarece Calvarul a pregătit calea pentru vindecarea ochilor ei. Desigur. Ea a venit să accepte ce pregătise deja Dumnezeu și pentru care dăduse asigurarea.

Poate suferi de o boală de care nu te poți descotorosi; poate o ai de ani de zile și ai tot încercat să te scapi de ea. Avraam a încercat când avea aproape o sută de ani. Dumnezeu i s-a arătat într-o zi și i-a spus: „Avraame, Eu sunt Dumnezeul cel Atotputernic. Umblă înaintea Mea și fii desăvârșit.” El avea aproape o sută de ani. „Umblă înaintea Mea și fii desăvârșit! Eu sunt Dumnezeul cel Atotputernic.”

Dacă ai lua aceste cuvinte și le-ai desluși... Poate că într-o zi voi avea o trezire aici, în tabernacolul din Jeffersonville, iar atunci vom pune un cort mare undeva aici, și vom lua aceste cuvinte ca să le deslușim. Noi vrem să înțelegem semnificația acestor cuvinte.

„Cel Atotputernic” în limba ebraică este „El Shaddai” și înseamnă „Piept”, așa cum are femeia. „Avraame, Eu vin la tine în Numele Celui ce are piept, a Celui ce alăptează și dă Viață!”

Când un copil mic este bolnav, mama lui îl ține la piept și îl hrănește. Copilul este mic, plânge și este slab, dar se hrănește de la pieptul mamei și devine puternic. De unde vine viața? De la mamă. Dumnezeu ni Se arată astăzi ca El Shaddai, Cel cu piept. Doi sâni: Vechiul și Noul Testament. Ei sunt plini de făgăduințe. Nu unul, ci doi. De ce? El a murit pentru un dublu motiv. El a fost rănit pentru păcatele noastre. Prin rănilor Lui, Dumnezeu a pregătit o cale pentru vindecarea noastră. O cale pentru mântuirea noastră și alta pentru vindecarea noastră. „Eu sunt Cel cu

piept și am doi martori pentru că fiecare Cuvânt trebuie să se bazeze pe mărturia a doi martori.”

În Vechiul Testament, El a fost IeHoVaH-Jireh, Jertfa pregătită de Dumnezeu. El a fost IeHoVaH-Rafa, Domnul care te vindecă. În Vechiul Testament, Numele Lui compus conținea „IeHoVaH-Rafa”, Vindecătorul.

În Noul Testament, El este Isus Hristos, Același ieri, azi și în veci. Noi putem să luăm ambele Nume din Vechiul și Noul Testament și să le punem împreună.

Eu am mers în Vechiul Testament ca să iau un text și să-L pun unde se potrivește în Noul Testament, ca să vă arăt că este vorba de Același Dumnezeu cu piept. Același Dumnezeu care l-a scăpat pe Daniel de la moarte, trimițând un înger, este Dumnezeul care se află în dimineața aceasta aici. Este același Dumnezeu care i-a dat vederea orbului Bartimeu și a vindecat-o pe fetița aceea nemțoaică. El nu dă greș niciodată. El este IeHVeH Dumnezeu și nu poate greși. El pregătește o cale pentru fiecare din noi, El pregătește o porțiță de scăpare. El i-a zis lui Avraam: „Avraame, Eu sunt Cel cu piept. Tot ce trebuie să faci tu, este să te hrănești.”

Mamele știu că și dacă este bolnav, bebelușul este satisfăcut dacă se hrănește. Tu îi prepari o sticlă de lapte și îi pui vitamine în el. Ce tablou minunat! Poate că noi suntem cu toții bebelușii lui Dumnezeu, iar El ne-a dat două sticle: Noul și Vechiul Testament. El a pus vitamine în ambele sticle și în timp ce sugem din ele, nu suntem numai hrăniți, ci în același timp suntem și vindecați. Noi avem vitamine duhovnicești, iar ele ne întăresc și ne fac din ce în ce mai puternici. Ele au calciu pentru oase, au vitamina B complex pentru nervi, au tot ce ne trebuie. Acolo a fost pus tot dulapul cu leacuri al lui Dumnezeu. Toate au fost puse în sticlă. El a deschis această sticlă la Calvar, așa că ne putem hrăni cu orice binecuvântare pentru care a murit Isus.

O suliță care reprezintă păcatul nostru, l-a străpuns pieptul, picioarele, mâinile și capul. Noi am fost hrăniți și astfel întorși la Viață, datorită faptului că El a murit

vărsându-și sângele pentru noi. Astfel, Dumnezeu a pregătit o cale de scăpare pentru noi, cei care eram căzuți.

Isaac s-a născut după ce Avraam a trecut de vârsta de o sută de ani, iar Sara de nouăzeci de ani. Când s-a născut micuțul Isaac, toată familia a fost fericită, iar în ziua când a devenit independent de laptele mamei, au făcut o petrecere. Avraam l-a tăiat împrejur în ziua a opta, și băiatul a crescut, așa că atunci când avea șaisprezece ani, Dumnezeu a zis: „Avraame, vreau să văd câtă credință ai, așa că te voi încerca în ce privește vindecarea divină. În felul acesta voi vedea câtă încredere ai în mine.”

Voi știți că uneori avem căderi sau opreliști, nu-i așa? Eu am avut multe lucruri din acestea. Da, eu am predicat ani în șir vindecarea divină, apoi mă îmbolnăvesc atât de tare încât nu știu ce să fac. Dar Ancora mea mă ține. Amin.

Ancorează-te în Calvar și spune: „Oh, Dumnezeule, nu pot vedea Calvarul pentru că valurile sunt prea mari. Oamenii spun aceste lucruri, iar doctorul zice că nu mai pot trăi. Dar linia Vieții este aici și ea se ține încă.”

Ați văzut vreodată o navă cu ancora ei mare? Ea merge printre valuri. Uneori, noi suntem acoperiți de valuri și nu mai putem vedea în nici o direcție, dar ne ținem bine de Ancoră și ea ne ține. Ancora te va ține prin boală și prin alte lucruri, pentru că Dumnezeu le aduce pe toate la un bun sfârșit. La un moment dat, cerurile se luminează și totul se limpezește, pentru că El ne ține dincolo de perdea.

El i-a spus lui Avraam: „Acum te voi trece printr-o încercare, Avraame: Vreau să-l iei pe băiatul tău de șaisprezece ani, să-l duci într-un loc și să-l omori!”

„Cum voi mai deveni tatăl națiunilor? Cum se va mai naște Hristos din linia acestui băiat? Cum se vor întâmpla toate acestea dacă îl omor?” Apoi s-a gândit: „Dacă Dumnezeu face o promisiune, tot El Se ocupă și de restul.”

Astfel, l-a luat pe băiat, fără să-i spună mamei ceva și s-a dus în pustie într-o călătorie de trei zile. Un om poate merge cam douăzeci și cinci sau treizeci de mile pe zi (patruzeci sau cincizeci de kilometri), ceea ce înseamnă că se aflau la o sută de mile depărtare de civilizație. Curând a văzut muntele în depărtare, așa că le-a spus slujitorilor care țineau catârul: „Rămâneți aici!” Aș vrea ca voi, oamenii bolnavi, să fiți atenți la cuvintele spuse de Avraam: „Rămâneți aici până când eu și băiatul vom merge la muntele acela ca să ne închinăm, apoi ne vom întoarce.”

Cum se vor întoarce? Dacă îl duci acolo ca să-l omori și Dumnezeu ți-a spus clar și răspicat să-l omori, cum ai de gând să-l mai aduci înapoi? „Aceasta depinde de Dumnezeu!” O, vai! Puteți vedea aceasta? Cum se va întoarce el înapoi?

Dumnezeu i-a spus lui Avraam: „Du-te și fă aceasta!”, iar Avraam a zis: „L-am primit ca pe unul înviat din morți. Dacă îl omor, Dumnezeu poate să-l ridice din nou. Dumnezeu a promis că prin el va veni Mântuitorul, așa că tot El va face lucrul acesta posibil într-un fel sau altul.

Dacă ne gândim la Moise, tatăl și mama lui au trebuit să facă ceva asemănător. Cum putea să fie Moise eliberatorul poporului dacă ei au trebuit să-i dea drumul pe apă în mijlocul crocodililor? Cum mai putea să fie un eliberator? Cum se va putea face aceasta?

Părinții lui au fost nevoiți să-l pună printre crocodili, dar ei au știut că Dumnezeu poate să aibă grijă de el. Și Dumnezeu a avut grijă de el.

Dumnezeu are mâna peste Biserica Sa. El are mâna Sa întinsă peste acest bărbat și peste această femeie. Dumnezeu este în stare să se îngrijească de această situație. De aceea Avraam a putut spune: „Ne vom întoarce.”

În dimineața aceasta, când ai plecat de acasă, i-ai spus soțului tău:

„Când vin înapoi, mă voi simți diferit.” Da, domnule!

„Cum se va face aceasta?”

„Nu știu cum se va face, dar așa va fi.” Amin.

„Când mă voi întoarce, mă voi simți altfel. Așteaptă și vei vedea că așa va fi.”

„Cum se va întâmpla aceasta?”

„Dumnezeu va purta de grijă.”

Când a sosit acel ceas crucial și ei s-au urcat pe vârful muntelui, Avraam a scos cuțitul și a luat băiatul. Isaac l-a întrebat: „Tată, aici sunt lemnele și altarul, dar unde este jertfa?” „Dumnezeu va pregăti jertfa”, a răspuns Avraam. Nu este aceasta o lecție pentru noi? Dumnezeu va pregăti totul. Nu trebuie să ne îngrijorăm, pentru că Dumnezeu va pregăti totul.

Eu privesc acum la ceva ce poate să mă ruineze. Voi m-ați auzit spunând că am ieșit de la adunare și m-am dus să lucrez pentru fratele Woods care este acolo, dar Dumnezeu a venit acum câteva nopți și mi-a spus ce trebuie să fac. Voi trebuie doar să aveți încredere în El, pentru că Domnul este minunat, cunoaște totul și vă va da ce este mai bun.

Nu demult, m-am uitat la vechiul meu Pontiac și am văzut că era cam răblăgit. Unele piese încep să se strice pentru că am două fete care sar în sus și-n jos pe scaune și le-au răblăgit. M-am dus cu ea la reparat, iar mecanicul mi-a zis:

„Billy, eu îți fac o propunere: Ce-ar fi dacă ți-ai lua o mașină mai bună în locul acesteia?”

„Cum să-mi schimb mașina? Nu pot face aceasta.”

„Creditul tău este bun aici și pot aștepta cât vrei cu plata.”

„Este frumos din partea ta, dar nu pot face aceasta.”

„Îți ofer un preț bun. Pentru că ești predicator, îți pot oferi prețul de depozit.”

„Este frumos din partea ta, dar nu pot face aceasta.”

„Dacă te vei decide vreodată să-ți schimbi mașina, să-mi spui.”

„În regulă,” am spus eu, apoi m-am gândit: „Ei bine, Dumnezeule, mașina aceasta veche este bună pentru mine. Ea și camioneta mea veche mă ajută să străbat țara în lung și-n lat. Este în ordine. Am făcut aceasta timp de ani de zile, așa că pot continua.”

Noaptea trecută am primit un telefon din California, și un om de afaceri care este milionar, m-a întrebat:

„Ce fel de mașină ai, frate Branham?”

„Un Pontiac de patru ani,” i-am răspuns eu.

„În data de 31 a acestei luni, la ușa ta va parca cel mai mare Cadillac care a fost făcut vreodată, ca să te servească.”

„Nu, frate, te rog să nu faci aceasta, deoarece vecinii mei nu vor înțelege și oamenii vor crede... Eu nu am nevoie de un Cadillac. Ia banii aceia și dă-i cuiva, iar dacă vrei să mă ajuți, ia un Ford sau un Chevrolet.”

„Nu, el este deja cumpărat și stă aici.”

Eu nu știu ce să fac cu mașina, dar vedeți voi, este Dumnezeu care pregătește calea prin harul Său. Uneori un lucru ajunge jos de tot, și noi ne întrebăm: „Ce se întâmplă? Oare cum va fi?” Dar Dumnezeu are o cale pregătită. El îl ține aici până când îți atrage atenția, și apoi ți-l dă.

Îmi amintesc o vedenie pe care am avut-o ieri. Am văzut cum am primit o scrisoare de la un rege de peste ocean. În ea se spunea: „În Germania au avut loc semne și minuni.” Regele Danemarcei scria: „Frate Branham, vino și predică-le oamenilor mei în Numele Domnului Isus.” Chiar atunci când m-am gândit că Dumnezeu m-a măturat și totul este terminat, El îmi trimite un lucru nou. Aleluia!

Eu obișnuiam să fac deosebirea gândurilor oamenilor, unul după altul. El mi-a pus ceva pe inimă, dar acum nu îndrăznesc să vorbesc despre aceasta. Voi știți că eu nu sunt fanatic. Mă cunoașteți foarte bine, dar urmăriți ce se întâmplă acum. Oh, vai! Va fi ceva deosebit. Uneori, Dumnezeu Se arată în momentele cele mai întunecate. Aleluia! Așa procedează Dumnezeu.

În felul acesta a procedat și cu femeia care avea scurgerea de sânge. Ea era în ceasul cel mai întunecat, și atunci a venit Isus. În ceasul cel mai întunecat pentru copiii evrei, Dumnezeu S-a arătat pe aripile timpului și a ținut focul departe de ei. Și Avraam a fost în ceasul cel mai întunecat, când a scos cuțitul și a fost gata să-și înjunghie băiatul. Avraam era cu sufletul la gură când a scos cuțitul să taie gâtul

fiului său, pentru că așa i-a cerut Dumnezeu. A fost cel mai întunecat ceas când a apărut în scenă Dumnezeu, IaHVeH și a spus: „Oprește-te, Avraame! Eu am pregătit deja.”

„Ce ai făcut?”

„Am pregătit deja o jertfă.”

Atunci Avraam a spus: „Voi numi locul acesta „IeHoVaH-Jireh”, pentru că Dumnezeu a pregătit o jertfă.” Chiar atunci, un berbec a început să behăiască, fiindcă era agățat cu coarnele într-un tufiș. De unde a venit berbecul acela? El era la o sută de mile depărtare de civilizație, iar leii, lupii și celelalte animale sălbatice, l-a fi omorât deja. Pe lângă aceasta, el era în vârful muntelui, unde nu este apă, fântâni și nici iarbă. Și totuși berbecul acela era prins cu coarnele în acel tufiș.

Ce a fost aceasta? IaHVeH Dumnezeu a vorbit și berbecul a venit la existență. Desigur. Nu a fost o vedenie, fiindcă Avraam a omorât berbecul acela și a curs sânge. Era un berbec adevărat. Berbecul acela a venit la viață într-o clipă și a dispărut în următoarea, pentru că a fost calea lui Dumnezeu să dea binecuvântarea fiului Său, care a avut încredere în El până la sfârșitul drumului.

Dumnezeu este în stare să alunge afară orice cancer din această clădire, să deschidă orice ochi orb și să-i elibereze pe toți. Dumnezeu a pregătit o cale. El l-a trimis pe Fiul Său, Isus Hristos, iar astăzi deasupra noastră stă Duhul Sfânt. El ne binecuvântează și aduce o atmosferă sfântă.

De ce poți să iei un ou de găină și să-l pui într-o clocitoare? Dacă le pui acolo, mama găină nu trebuie să stea peste ele ca să le clocească. Ouăle se vor cloci oricum, numai să aibă căldura necesară.

Dumnezeu a trimis Cuvântul Său, și aceasta vreau să vă trimit eu vouă: Cuvântul Său, promisiunea Sa pe care El a pregătit-o la Calvar. El a pregătit Jertfa pentru vindecarea ta în dimineața aceasta. El ne-a adus până în acest punct și urmărește toată lucrarea. Tu primești Aceasta în inima ta, iar Duhul Sfânt Îl clocește până când aduce la suprafață Viața, iar această Viață va produce exact ce spune Dumnezeu că va produce. Fiecare Cuvânt va produce exact ceea ce a promis că va produce, pentru că Dumnezeu a pregătit aceasta.

Uitați-vă la pregătirile care se fac. Când o persoană vrea să scoată pui cu clocitoarea, mai întâi selectează ouăle și le pune în clocitoare unde temperatura este stabilă. Astfel, căldura stă peste acel ou până când este clocit.

Încă din Vechiul Testament, Dumnezeu a aranjat totul în ordine, arătând prin tablouri ce avea de gând să facă, începând cu Adam și Eva, Avraam și profeți. El a încheiat această lucrare la Calvar, când L-a trimis pe Isus să fie străpuns pentru greșelile noastre și zdrobit pentru fărădelegile noastre. *„Pedeapsa care ne dă pacea a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.”* (Isaia 53.5). El a încheiat lucrarea la Calvar.

El a uns predicatori și i-a trimis să aducă Cuvântul și să pună ouăle în poziția corectă. Apoi a trimis acest Cuvânt și L-a ancorat acolo, după care vine El și Îl păzește prin Duhul Sfânt, până când acel Cuvânt ia ființă în inima omului, și nici toți diavolii din iad nu ar putea opri aceasta. Desigur.

Dacă oul este de rață, el va scoate o rață. Dacă este un ou de găină, va scoate un pui de găină. Dacă este un ou de pasăre, va scoate tot o pasăre. Duhul Sfânt va cloci acel ou până când acesta va veni la viață. Dacă Dumnezeu a promis salvare, tu să pui acest lucru la inimă, fiindcă aceasta este calea pregătită de El.

El a trimis semne și minuni, fiindcă a spus: *„În zilele din urmă se va împlini, zice Domnul. Eu voi trimite Duhul Sfânt în lume și voi trimite predicatori. Vor avea loc semne și minuni. În Numele Meu, vor scoate duhuri necurate; vor vorbi în limbi noi,*

vor lua în mână șerpi sau vor bea băuturi de moarte și nu-i vor vătăma. Dacă își vor pune mâinile peste bolnavi, aceștia se vor însănătoși.”

Biblia a spus: „În aceste zile din urmă, va fi o ploaie timpurie și una târzie.” Astăzi, în toate națiunile, de la Est la Vest, de la Nord la Sud, este o constantă comună și măreață, și anume, vindecarea divină prin puterea lui Dumnezeu. Dumnezeu a încercat să intre în aceste biserici mari, dar nu a găsit nici un loc. Ei L-au respins și au spus că nu poate să aibă loc, când aceste lucruri se întâmplau deja de câțiva ani. Dar Dumnezeu ajunge în acele locuri umile, la oameni smeriți și needucați, și îi ridică. De ce face El aceasta? Oh, dacă ei ar fi venit prin biserici mari, ar fi avut ceva cu care să se mândrească: „Oh, grupul nostru s-a întâlnit și noi am decis aceasta!” Dar Dumnezeu a ajuns la femei și bărbați care uneori nu pot să-și citească nici numele. Dumnezeu ia ceva neînsemnat și face ceva din el.

Dumnezeu a luat bărbați de felul acela și i-a ridicat în lume, iar astăzi se aude un strigăt de binecuvântări, până acolo încât medicii scriu la ziar că vindecarea divină este adevărată, și oamenii trebuie să recunoască aceasta, pentru că se întâmplă chiar în fața lor. Aleluia!

Noi trăim în zilele venirii Domnului. Noaptea se instalează rapid, predicatorii transpiră în timp ce predică, iar Dumnezeu arată semne și minuni. Se apropie o furtună! Oh, El vine! Este o furtună și un timp mare de trezire; o vreme cum lumea aceasta nu a mai văzut, o vreme care are loc chiar acum. În toată istoria lumii nu a mai fost un astfel de timp în care Evanghelia puterii lui Dumnezeu să fie demonstrată în fiecare fel în care este demonstrată acum. Prin intermediul radioului și televiziunii, aflăm despre predicatori credincioși care se află pe câmpurile misiunii la hotenți, africani, în China sau în alte locuri; aflăm despre toate aceste treziri de vindecare, puteri, lucrări, semne și minuni care vin de pretutindeni. În toată lumea nu s-a mai petrecut ceva asemănător.

Prieteni, Dumnezeu a pregătit o cale. El a vorbit despre această cale, iar în dimineața aceasta este aici; El a pregătit dimineața aceasta pentru voi. Această zi este ziua voastră; acesta este timpul vostru, dacă în dimineața aceasta sunteți

pregătiți să credeți din toată inima.

Promiteți-I lui Dumnezeu și spuneți-I: „Doamne, nu voi mai pierde vremea pentru că în inima mea s-a întâmplat ceva.” În dimineața aceasta, în timp ce predicam și aduceam Cuvântul, s-a întâmplat ceva mareț. Această parte a avut o însemnătate pentru mine. El a menționat aceste lucruri care nu au fost așa cum am crezut că vor fi.

Avraam a spus: „Noi vom avea un copil.” Și așa a fost.

„Cum veți avea voi acel copil?”

„Soția mea este prea bătrână și medicii au spus că este imposibil să-l avem, dar îl vom avea pentru că așa a spus Dumnezeu.”

Apoi, când Avraam a trecut de ultima lui clipă hotărâtoare și de încercare, a numit locul acela „IeHoVaH-Jireh”, adică „Domnul va purta de grijă pentru o jertfă.”

Unii dintre voi ați venit aici de la distanțe mari și sunteți pe moarte, iar numerele voastre de telefon sunt scrise pe un carnețel mic acasă. Unii dintre voi aveți cancer, alții sunt orbi, surzi, muți, unii au copii mici cu tot felul de probleme. Ce s-a întâmplat? Ce v-a determinat să faceți aceasta? Ce face ca emoțiile unui om să se manifeste în felul acesta? De ce ați făcut un astfel de lucru?

„Ei bine, noi l-am dus la spital și peste tot.” Ați făcut aceasta pentru că în inima voastră a început să se miște ceva. Ce este aceasta? Dumnezeu a pregătit o cale. Dumnezeu a pregătit și va pregăti o cale.

Mulți dintre voi ați auzit povestea cu acel oposum, care a fost scrisă nu demult în

carte. Dumnezeu S-a arătat plin de îndurare față de un biet oposum necuvântător, și nu numai față de el, ci și față de alte animale.

Voi spuneți: „Tu îți faci timp să se rogi pentru un animal? Dacă Dumnezeu îl trimite la mine, da. Dumnezeu este laHVeH și El lucrează în felul Său, iar noi Îl slujim. Noi suntem slujitorii Lui.

Frate și soră, în dimineața aceasta, Dumnezeu a pregătit o cale desăvârșită pentru vindecarea voastră. Ați știut că odată eu am fost aproape orb? Trebuia să fiu dus de colo-colo de mână. Am purtat ochelari mari și groși, iar capul mi se scutura în felul acesta. Ca să-mi poată tunde părul, era nevoie ca frizerul să mă țină de cap.

Mulți dintre voi îl cunoașteți pe Fred Montgomery, bărbierul din orașul acesta. El îmi ținea capul cu o mână și încerca să mă tundă cu cealaltă, iar eu nu puteam vedea nimic în jurul meu. Uneori, veneam pe străzile din Louisville ținându-mă de garduri, atât eram de orb. Uneori trebuia să aștept să mi se limpezească ochii, pentru că eram într-o stare de nervozitate. Oh, har divin! Cât de măreț este El pentru mine!

Îmi amintesc când au venit frații Mayo aici și mi-au spus: „Domnule Branham, tu ești pe moarte. Este imposibil să poți trece peste aceasta. Boala aceasta se ascunde înăuntrul tău, până în suflet și nimeni nu poate găsi ce anume creează energia care trece prin nerv. Nervul este sufletul tău și el produce gândurile din minte. Este imposibil! Noi avem mii de cazuri asemănătoare și nu putem face nimic. Nu este nici o speranță, domnule, deși nu-mi place să-ți spun aceasta.”

Oh, vai! Când am auzit aceasta am zis: „Slujba mea este pe sfârșite.” Dar Isus a venit cu o vedenie și mi-a spus: „Nu te îngrijora pentru că Eu sunt cu tine. Eu sunt cu tine!”

Medicul acela mi-a spus: „Dacă vei trăi, vei fi doar o umbră de om, în greutate de

cincizeci sau cincizeci și două de kilograme.” Dar iată că în dimineața aceasta stau aici, sunt bine și am șaptezeci și șapte de kilograme. Ce s-a întâmplat? Isus Hristos, Fiul Dumnezeului celui viu, a făcut o pregătire la Calvar, iar eu am acceptat-o. De ce a făcut El acest lucru?

El nu a făcut aceasta din cauza mea, ci a făcut-o ca să vă pot vorbi în dimineața aceasta despre vindecarea mea, astfel ca voi să acceptați același lucru și să puteți pune la rândul vostru mărturie. Deci, El a pregătit Pancake, pentru ca Evanghelia Lui să Se răspândească pretutindeni. Credeți astăzi? Dumnezeu a pregătit o cale.

Haideți să ne rugăm un moment cu capetele plecate. Să vină aici sora pianistă pentru un minut. Aș vrea să ne dai tonul încet:

Marele Doctor este aproape

Isus cel înțelegător

El ridică inimile triste în bucurie

Niciun alt nume afară de Isus nu poate face aceasta.

Acum le vorbesc celor care sunt afară din Hristos și care nu Îl cunosc în calitate de Mântuitor personal, celor care nu L-au acceptat niciodată. În dimineața aceasta, în timp ce stați cu capetele plecate, în jurul inimilor voastre Se așază Ceva care vă mișcă inima spunând: „Ceva îmi spune că ar trebui să mă pregătesc, să iau poziție pentru că ziua aceea măreață vine curând. Doamne, îmi ridic mâna, dar nu către fratele Branham, ci către Tine și spun: „Dacă mă vei ajuta, eu Te voi sluji de acum înainte.”

Este aici vreo persoană care vrea să facă aceasta? Ridică mâna și spune: „De acum înainte, Îl voi sluji pe Dumnezeu prin harul Său.” Dumnezeu să vă binecuvânteze. În ordine. „Doresc ca de acum înainte să-mi închin viața Domnului. Sunt creștin și L-am acceptat deja pe Hristos, dar simt că vreau să fiu un creștin mai bun, de aceea, vreau să-mi ridic mâna și să spun: „Dumnezeule, prin aceasta doresc...”

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Aceasta este minunat. Dumnezeu să fie cu voi. În timp ce stăm cu capetele plecate, câți dintre voi sunteți bolnavi? Spuneți: „Dumnezeule dragă, Te voi accepta acum. Am o tumoare; am cancer; am aici un copil bolnav.” Nu contează, orice ar fi! „Eu am greșit ceva, Tu știi aceasta, dar accept acest Cuvânt, care este Cuvântul Tău. Tot așa, am venit prin credință să fiu salvat. Dumnezeule, eu cred chiar acum în inima mea. Cuvântul Tău este ancorat în inima mea și eu cred cu adevărat că mă voi face bine, Dumnezeule. Înainte nu am crezut, dar acum cred și mă voi face bine. Îmi ridic mâna, iar prin aceasta îți spun că cred din toată inima. Eu mă voi face bine.” Vă veți ridica mâinile, voi, cei care sunteți bolnavi? Oh, vai! Uitați-vă la mâini.

Tată ceresc, Tu vezi aceste mâini. Când ești convertit este la fel. Doamne, dacă ei au fost convertiți și au ridicat mâinile pentru mântuire, noi îi vom aduce la bazin și îi vom boteza. Acesta va fi următorul lucru pe care îl vom face pentru că Petru a spus: *„Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.”* (Fapte 2.38). Aceasta vom face, Doamne.

Oamenii aceștia și-au ridicat cu toții mâinile și au spus că Tu le-ai însământat inimile. Ei au văzut că Tu i-ai pregătit deja pentru vindecare și sunt gata s-o primească și s-o accepte în inimile lor. Tată, pentru noi a rămas de făcut un singur lucru, să-i aducem aici și să ne rugăm rugăciunea credinței. Ne vom pune mâinile peste ei pentru că Tu ai spus: *„Ei se vor însănătoși.”* Nimic nu poate să-i țină departe de vindecarea lor.

Tată, noi credem că prin harul lui Dumnezeu, ne vei trimite acum o adunare de

vindecare glorioasă. Ei au acceptat deja lucrul acesta și noi Îți vom fi recunoscători. Noi Te vom lăuda și toată gloria Îți va aparține Ție. Le vom spune și altora și vom merge la casele noastre cu această mărturie. Unii de aici mor de cancer, unii nu văd și alții nu pot umbla. Doamne, ei sunt în tot felul de condiții, dar Tu ești Cel care îndrepti fiecare cale strâmbă. Tu ești aici ca să iei fiecare dezastru și să-l transformi în glorie.

Doamne, ei se golesc de sine și la fel fac și eu. Uple-ne, Doamne, cu Duhul Sfânt; umple-ne cu binecuvântările Tale, pentru ca aceasta să fie o nouă zi. Fie ca Tu să intri de data aceasta în cuptorul încins și să dai la o parte toate valurile din calea copiilor Tăi, ca să-i poți elibera. Împlinește aceasta, Doamne, prin Jertfa lui Isus Hristos de la Calvar, pentru că Îți cerem aceasta în Numele Lui. Amin.

Marele Doctor este cum aproape

Isus, Cel înțeleghător

El înveselește inima tristă,

Oh ascultați Vocea lui Isus!

Prieteni, acesta este un moment mare în viața mea, este un timp mare pentru mine. Eu sunt tot atât de sigur și încrezător în inima mea că Dumnezeu va vindeca oamenii în dimineața aceasta, cum sunt sigur că stau pe această platformă. Eu cred aceasta. Cred că acest lucru este deja înfăptuit. Eu merg doar să-mi pun mâinile peste ei pentru că El mi-a spus să fac aceasta. Este întocmai ca botezul în apă sau orice altceva.

Aceasta îmi dă încredere și vin cu această încredere pentru voi, deoarece știu că El m-a trimis să fac acest lucru. Eu știu că El m-a trimis să mă rog pentru oamenii

aceștia și spun aceasta cu Biblia pe inimă, chiar dacă nu voi mai trăi atât de mult încât să ies pe această ușă. Eu știu aceasta. Știu că nu pot să-i vindec pe oamenii aceștia, pentru că El a făcut-o deja, acest lucru este deja dat, dar El m-a trimis să mă rog pentru poporul Său și să-l încurajez să creadă aceasta.

Haideți să vă arăt dacă acest lucru este sau nu corect. Haideți să luăm mai întâi felul lui Dumnezeu de a lucra. Haideți să ne uităm în jurul lumii: câți zeci de mii de șchiopi, orbi, neputincioși, chinuiți de cancer și alte lucruri au fost vindecați? El a spus că o va face conform Cuvântului Său, așa că vine aici ca să împlinească și să dovedească acest lucru.

Încă ceva. Aici sunt oameni care au fost vindecați. Cu ani în urmă, în acest tabernacol erau doar câțiva oameni. Poate unii dintre ei nu au apucat să vină în dimineața aceasta aici, la serviciul acesta de vindecare, din cauza mulțimii care se înghesuie.

Uitați-vă, acea Lumină de dimineață a apărut pentru prima dată chiar aici, în Jeffersonville. S-a întâmplat de multe ori pe platforma aceasta, chiar aici. Desigur, oamenii au crezut că este fanatism, dar lumea științifică a făcut o fotografie și a spus: „Este Adevărul!”

Eu v-am spus Adevărul, nu-i așa? Recent, ei au făcut acea fotografie în Germania. Voi ați văzut cu toții acele fotografii. Ei au vrut să vadă dacă acea mare cameră germană poate face acele fotografii, așa că au aranjat totul pentru aceasta, iar când a coborât El, au început să ruleze banda și să facă fotografii. Ei au văzut acel lucru venind din ceruri în timp ce s-a revărsat inspirația. Eu i-am spus omului care stătea acolo, cine și ce era, ce s-a întâmplat, cum a condus o mulțime de comuniști și așa mai departe. I-am spus: „Tu nu ești german, ci ești italian.” În timp ce-i spuneam aceasta, germanul de acolo întorcea camera în felul acesta și făcea fotografii.

Apoi, a venit El, S-a coborât și a dovedit ungera, după care S-a mișcat și a ieșit

afară din clădire. Așa este. Acesta este adevărul. De ce se întâmplă aceasta? Pentru voi.

În lumea animalelor, Dumnezeu lucrează în simplitate. Mulți oameni râd de aceasta, dar nu și creștinii. Știați că Dumnezeu cunoaște fiecare vrăbie? Știați că îi cunoaște fiecare pană din aripă? El cunoaște toate aceste lucruri și a spus: „Niciuna nu poate să cadă pe pământ fără ca Tatăl să știe aceasta.” El știe unde este fiecare animal micuț și cunoaște fiecare bucățică din tine. El știe și mă asigură de toate acestea. Și pe lângă toate acestea, aseară a venit lângă acest lac. Nu am să uit niciodată. Voi veți vedea acest lucru în ziare, în Vocea vindecării și în celelalte reviste.

Eu am văzut aceasta în timpul acelei Trageri, când El a spus: „Vei cunoaște bolile oamenilor când le vei lua mâinile.” Apoi a venit Tragerea a treia. El a spus: „De ce ai tras așa de tare? De ce ai încercat să explici toate acestea? Tu ai prins un pește, dar este prea mic. Pune momeala și aruncă undița din nou!”

Eu am văzut cum se mișca Lumina aceea în felul acesta, iar El mi-a spus: „Eu te voi întâlni.” Oh, vai! Eu știu aceasta. O știu pur și simplu. Eu sunt mai sigur de lucrul acesta decât sunt sigur că sunt în viață; sunt mai sigur decât sunt sigur de faptul că în dimineața aceasta sunt la acest amvon. Eu știu aceasta. Acum, luați-vă familia de aici, de pe platformă, și duceți-o acasă.

Spuneți: „Dumnezeule drag, în dimineața aceasta vin la Tine și voi fi vindecat.” Eu mă pot ruga pentru voi ca om, iar voi veți spune: „Poate să ajute rugăciunea?” Cu siguranță. Aceasta trebuie să facem. Rugăciunea schimbă lucrurile, rugăciunea credinței salvează bolnavii, nu-i așa?

În biserică, unii sunt puși să se roage pentru bolnavi, alții sunt puși să profetească; unii sunt puși să predice, alții să învețe, nu-i așa? Cu siguranță, noi suntem puși în biserică pentru aceste lucruri. Eu am știut că am venit în lume ca să mă rog pentru bolnavi, dar cu câțiva ani înainte, când am început în acele vremuri moarte, nu am

putut să mă rog pentru toți copiii bolnavi ai lui Dumnezeu, iar Dumnezeu l-a ridicat pe Oral Roberts cu slujba lui și sute de oameni de pretutindeni. Când m-am dus în Africa și în alte țări, ei aveau o mare trezire. Oamenii lui Dumnezeu de pretutindeni lucrează împreună, nu unii împotriva altora. Ei sunt într-o mare unitate pentru gloria lui Dumnezeu, încercând să-i vindece pe copiii Lui și să le arate gloria Domnului Isus, după Cuvântul Său. El a promis aceasta.

Predicatorii obișnuiau să ne atace și să se certe cu noi pentru că nu credeau în vindecarea divină. Noi nu mai auzim acest lucru, nu-i așa? Așa este. Ei au fost expuși și s-a văzut cât au cunoscut Scriptura. Apoi, Dumnezeu a venit și a confirmat cu semne și minuni, iar acest lucru a fost îndeajuns.

Câți oameni din afara orașului sunt aici și doresc să se facă rugăciune pentru ei? Puteți să ridicați mâna? Haideți să-i lăsăm pe ei să vină mai întâi, pentru că vin din alt stat. Spoi să vină cei din alt oraș și ultimii, cei de aici de acasă. Să vă aliniați pentru rugăciune.

(Fratele Branham vorbește cu pianistul. Cântați „Crede numai”). Mulți stau în picioare. Unii oameni vin, desigur, ca să vadă ce va face Domnul nostru. Priviți să vedeți ce va face El. Noi știm ce va face: El va face acel Cuvânt real. Da, domnule. Veți vedea ce va face El. El va vindeca bolnavii și pe cei în nevoie; El îi va însănătoși prin puterea și gloria Sa.

Am să vă cer să faceți ceva pentru mine. Vreau ca fiecare dintre voi să vină cu o siguranță deplină, cu credința deplină că Dumnezeu îi va vindeca pe oamenii aceștia din rând. Ei sunt din afara acestui stat, nu sunt din Indiana, iar noi ne bucurăm să-i avem în dimineața aceasta aici. Ei au credință în Dumnezeu.

Câți dintre voi cred că Dumnezeu îi va face bine? Ridicați mâna și spuneți: „Eu cred. Credeți din toată inima.”

Prieteni, noi suntem aici ca să vă ajutăm (Cineva vorbește cu fratele Branham). În ordine, mă voi ruga pentru ei. Vreau ca voi, oamenii care ați venit din afara acestui stat, să credeți. Vreau ca voi să credeți din toată inima că Isus Hristos este Calea pregătită pentru vindecarea voastră. Eu știu că Dumnezeu L-a adus pe Isus în lume pentru vindecarea voastră.

Să țineți minte că eu nu pot să fac nimic, eu nu pot să vă vindec. Singurul lucru pe care îl fac este să urmez porunca pe care mi-a dat-o Dumnezeu. Voi ați auzit de adunările care au avut loc. Bineînțeles că El este Cel care vă va vindeca. El o va face în dimineața aceasta, apoi veți putea pleca înapoi în statul vostru iubit, bucurându-vă și spunând oamenilor ce lucruri bune a făcut Dumnezeu.

Șchiopii umblă, orbii văd, surzii aud și muții vorbesc. Dumnezeu are puterea să facă toate aceste lucruri, dar vreau ca voi să credeți din toată inima. Singurul lucru pe care pot să-l fac eu este să vă îndemn să credeți din toată inima, apoi să-mi pun mâinile peste voi și să mă rog rugăciunea credinței. Voi trebuie să acceptați aceasta pe baza Sângelui vărsat al lui Isus Hristos, iar Dumnezeu va face restul.

Credeți din toată inima? Sunteți pregătiți să o primiți? Credeți în inima voastră. Cuvântul să aibă întâietate în inima voastră. În ordine.

Vreau ca toți să rămâneți în tăcere sau să murmurați în timp ce ne rugăm împreună ca adunare. Apoi ne vom ruga pentru fiecare pe rând, iar fratele Neville îi va unge cu ulei în timp ce trec pe aici pentru rugăciune. În ordine. Haideti să ne plecăm capetele peste tot, iar din când în când vă vom cere să vi le ridicați.

Tată ceresc, în dimineața aceasta îți mulțumim pentru Isus. În această dimineață avem acest rând de rugăciune cu tot felul de boli. Eu nu știu ce sunt, dar Tu știi. Doamne, eu am încercat să le spun cum am știut mai bine, că Tu i-ai vindecat deja. Poate unii dintre ei sunt la câteva zile distanță de moarte, dar rugăciunea schimbă lucrurile, Tată.

Tu ai trimis un profet la Ezechia și i-ai spus că va muri, dar el s-a rugat lui Dumnezeu, iar Tu i-ai cruțat viața.

Doamne, eu mă rog din toată inima pentru oamenii aceștia ca să le cruți viața pentru o singură cauză: pentru gloria Ta și pentru ca ei să le spună altora, iar aceia să vorbească mai departe. Ziua Domnului este aproape și noi trebuie să ne grăbim deoarece știm că această Evanghelie trebuie predicată pretutindeni. Ajută-ne astăzi și unge-i pe slujitorii Tăi de aici, unge această clădire, și fie ca mărețul Înger al lui Dumnezeu să Se miște cu putere mare printre noi, invizibil, dar cu toate acestea noi să știm că El este aici. Te rog să-i vindeci pe toți în Numele lui Isus Hristos.

Să fredonăm cu toții încet în timp ce stăm cu capetele plecate. Să cântăm foarte încet „Crede numai”, în timp ce fratele Neville îi unge pe cei bolnavi, după care îi aduce la mine.

„Crede numai, crede numai...”

Fiți cu toții respectuoși. Aici este un om care se bâlbâie, dar dorește să predice Cuvântul lui Dumnezeu. Vreau să fiți respectuoși și să credeți că Dumnezeu va îndepărta această bâlbâială de la el pentru gloria lui Dumnezeu.

Tată ceresc, noi stăm aici în tabernacolul acesta mic și umil, știind că Slava Shekinah a lui Dumnezeu, care a locuit între aripile închise ale heruvimilor, este prezentă și acum aici. Sufletele noastre pot să se elibereze de lucrurile murdare ale lumii în timp ce ne apropiem de Prezența Lui, și putem să simțim și să știm că El este aici. Noi venim cu îndrăzneală știind că am muri dacă nu ar fi fost slava lui Dumnezeu. Sângele Lui pregătește o cale și astfel putem veni cu îndrăzneală la Tronul Tău, sub aripile închise ale crucii.

Dumnezeule, bărbatul acesta, de statură înaltă, care arată ca un adevărat

gentleman, dorește să predice Evanghelia. Ce lucru glorios! Satan i-a dat un glas bâlbâit, dar acest om vrea să se mute astăzi ca să predice Evanghelia.

Oh, Dumnezeule veșnic, noi știm că Tu ai folosit în trecut oameni cu o vorbire bâlbâită și gângavă, iar acest om dorește să fie liber pentru că se simte stânjenit din pricina condiției în care se află. Prin meritul Domnului Isus, prin porunca dată de Dumnezeu și prin mărturia Duhului Sfânt, datorită Prezenței lui Dumnezeu, eu îmi pun astăzi mâinile peste el, ca slujitor al Lui, și condamn acest duh în Numele lui Isus Hristos, ca să-l părăsească pe fratele meu. Fie ca acest lucru rău să plece de la el, pentru că umbrește Evanghelia. Fie ca el să meargă înainte și să fie în stare să vestească Evanghelia cu o voce clară și puternică, pentru gloria lui Dumnezeu.

Doamne, îmi pun mâinile peste el, pentru că este slujba Ta, promisiunea Ta. Te rugăm să împlinești aceasta în Numele lui Isus Hristos, pentru gloria lui Dumnezeu. Vreau ca fiecare cap să se plece și nimeni să nu ridice capul până când nu vă spun eu. Vă rog.

(Fratele Branham vorbește cu bărbatul acela). Țineți capetele plecate și ascultați-l pe acest bărbat. Eu Îl iubesc pe Isus. (Bărbatul repetă: „Eu Îl iubesc pe Isus”). Laudă lui Dumnezeu. („Laudă lui Dumnezeu”). Eu voi predica Evanghelia. („Eu voi predica Evanghelia”). Nu aud nicio bâlbâială.

El este vindecat. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Du-te în drumul tău și bucură-te. Haideti să ne ridicăm capetele și să-L lăudăm pe Dumnezeu. Spuneți: „Mulțumesc, Doamne Isuse.” Aici este un bărbat care intră în slujba predicării Evangheliei, un bărbat care a fost cândva bâlbâit. Ce a spus Moise?

„Moise a zis Domnului: „Ah, Doamne, eu nu sunt un om cu vorbirea ușoară; și lucrul acesta nu-i de ieri, nici de alaltăieri, nici măcar de când vorbești Tu robului Tău; căci vorba și limba-mi este încurcată.” (Exod 4.10). Dar Domnul a spus: „Cine a făcut gura omului?”

Acum credeți? Aveți credință! Puteți să vă plecați capetele pentru încă o persoană? Stați în rugăciune și fiți respectuoși.

(Fratele Branham le vorbește celor bolnavi din rândul de rugăciune).

Doamna aceasta are ceva probleme într-o parte a trupului. Ea vine din Hamilton, Ohio, și este extrem de nervoasă. Poate este ceva ce voi nu puteți vedea, dar Dumnezeu va face același lucru. Durerile o vor părăsi.

Tată ceresc, ne dăm seama că aici undeva stă Domnul Isus. Sora noastră a străbătut o distanță mare ca să vină aici pentru rugăciune. Ea are probleme în partea laterală a trupului, dar Tu, Doamne, Cel care L-ai ridicat pe Isus, ai făcut aceste pregătiri.

Cu ani în urmă, când eram doar un băiețel, eu am stat sub acel copac, iar Tu ai spus: *„Să nu fumezi, să nu bei și să nu-ți pângărești niciodată trupul, pentru că atunci când vei crește, Eu voi avea o slujbă pentru tine!”*

Doamne, Tu ai confirmat aceasta printr-un Înger de Lumină. Ai trimis chiar și animale ca să mă rog pentru ele. Conform promisiunii pe care ai făcut-o acolo la râu, Tu ai înconjurat lumea cu această Trezire, iar femeia aceasta stă aici, înaintea noastră, ca să fie eliberată.

Tată, îmi pun mâinile peste această soră, și prin Sângele lui Isus și predicarea Cuvântului o eliberez pe baza Cuvântului lui Dumnezeu și a credinței ei. Eu condamn acest lucru care o deranjează, această umbră întunecată care o face nervoasă și o eliberez de ea în Numele lui Isus Hristos.

Poate nu se vede nimic pe dinafară, dar tu simți că ești eliberată, nu-i așa, soră? Nu te mai doare în partea aceea a trupului, așa-i, soră? Durerile au dispărut și te

simți liniștită și calmă.

Aici este doamna din Ohio cu durerea într-o parte a trupului. Poți să ridici mâna. (Femeia spune: „Toate durerile au dispărut.”) Nervii sunt liniștiți, nu-i așa, soră? („Așa este”). Du-te acasă și fii bine. Isus, Fiul lui Dumnezeu, care este în dimineața aceasta aici, te-a făcut bine. Să fii o slujitoare dedicată Lui. Dumnezeu să te binecuvânteze. („Mulțumesc”).

Haideți să spunem: „Laudă Domnului!” Ce se întâmpla dacă trebuia să suferiți în felul acela? În ordine.

Haideți să ne plecăm capetele din nou pentru rugăciune. În ordine. (Fratele Branham vorbește cu o doamnă din rândul de rugăciune). Să fiți cu toții respectuoși.

Tată ceresc, doamna aceasta micuță vine neajutorată de la doctori, care au făcut tot ce au putut ca s-o ajute. Fața ei s-a sucit din cauza nervilor. Medicii au încercat să afle ce nu este în ordine, dar nu pot să-și dea seama de ce nu funcționează cum trebuie nervul acela. Din cauza aceasta, ea este bolnavă din nou. Doamne, oare nu se întâmplă la fel și cu lumea de astăzi? Noi știm că femeia stă neajutorată aici, în prezența Ta, iar ca slujitor al Tău, o aduc la Tine cu toată credința pe care o am și cu cunoștința că cel care a rupt nervul acela este Satan. Este ceva ce medicii nu văd și nu pot să afle, ceva ce face ca nervul acela să-i sucească ochiul și fața, dar Tu poți să îndepărtezi acest lucru, Doamne, pentru că ești IaHVeH Dumnezeu. Tu ești Cel care ai pregătit Jertfa de la Calvar, iar noi o acceptăm.

Pleacă, duh care îi sucești fața și îi chinuiești trupul! Noi venim în Numele lui Isus, proaspăt de la Calvar, de la Cuvânt, te condamnăm și-ți spunem că nu poți să mai rămâi. Femeia aceasta a mers la medici, iar ei au făcut tot ce au putut. Tu poți să te ascunzi de ei, dar nu poți să te ascunzi de Dumnezeu. El știe cine ești, iar ca slujitor și reprezentant al Lui, îți poruncesc s-o părăsești pe sora mea. Ieși afară din ea!

Cuvântul lui Dumnezeu a spus: „*Dacă îți vei pune mâinile peste bolnavi, ei se vor însănătoși.*” Acum, tu ești învins prin răscumpărarea de la Calvar. Pleacă de la această femeie în Numele lui Isus Hristos, pentru că o eliberez de sub stăpânirea ta prin slujba în Isus Hristos care ne-a fost dată, să ne punem mâinile peste bolnavi și să scoatem duhurile necurate! Ești un duh necurat și trebuie s-o părăsești, ca să mergă acasă bine prin Numele lui Isus Hristos.

Stând cu capetele plecate puțin mai mult, doamnă Kinzer, dacă nu greșesc (Doamna spune: „Da, domnule”), nimic nu mai poate opri acum vindecarea ta, în afară de credința ta, pentru că noi ne-am rugat și cred din toată inima că ești vindecată.

Vino aici. De unde ești? (Doamna spune: „Din Boston, Kentucky”). Din Boston, Kentucky. Puteți să vă ridicați capetele. Doamna are pe partea aceasta a feței ceva ce merge jos pe gât, un nerv care sare și se răsucește. Ce se întâmplă? Așa cum spune Biblia: „*Duhul de surzenie a ieșit din om.*” Medicul nu a putut să găsească motivul pentru că era vorba de o operație pe nerv. Nervul este în același loc, dar acolo este ceva care îl face să sară în sus și-n jos, iar medicii nu au putut să afle cauza, desigur. (Doamna spune: „Am fost la treisprezece medici”). Ea a fost la treisprezece medici diferiți, dar Isus Hristos a oprit acest lucru.

Ea a venit aici înaintea voastră și se va face bine. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră Kinzer. Dumnezeu să te binecuvânteze. Din întâmplare, astăzi este ziua ei, iar ea a spus: „Aceasta este cea mai fericită zi din viața mea.” Priviți-o în timp ce merge, nu este minunat?

Haideți să spunem: „Mulțumiri lui Dumnezeu! Mulțumiri lui Dumnezeu!”

Noi Îl iubim pe Domnul nostru Isus Hristos din toată inima. Aici la tabernacol, am învățat să-L iubim și să ne încredem în El pentru tot ce avem nevoie.

Mulțumesc pentru că vă țineți capetele plecate. Ei vor aduce următorul pacient în timp ce voi vă țineți capetele plecate în rugăciunea. Este vorba și de rugăciunile voastre.

(Fratele Branham vorbește cu o femeie din rândul de rugăciune).

Sora aceasta vine de departe din Ohio și are probleme cu urechile. Ele curg și îi creează o mulțime de probleme, dar credem că Isus poate să biruiască acel lucru... sau l-a biruit deja, de aceea, venim să revendicăm biruința de la Calvar.

Tatăl nostru ceresc și bun, Ți-o aducem pe sora noastră iubită care a venit din Ohio ca să fie vindecată. Din toată inima și cu rugăciuni îndelungate până seara târziu, Te rog, Doamne, să faci aceasta. Eu știu că pentru noi este ușor să cerem când Tu spui că o vei face, și Îți sunt recunoscător pentru că ai făcut posibil acest lucru.

Noi o aducem la Tine, în Lumina Calvarului, unde Isus a plătit prețul răscumpărării. Tu ai stat atârnat între cer și pământ și ai împăcat cerurile cu pământul prin vărsarea propriului Tău Sânge. Tu Te-ai ridicat de pe pământ și ai murit atârnat în aer, iar Sângele Tău a curs pe pământ ca să păteze crucea veche de la Calvar. Acolo Tu ai rupt împărățiile și l-ai văduvit pe Satan de tot ce-a avut. Tu ai luat-o înapoi și le-ai returnat copiilor lui Dumnezeu moștenirea care le aparținea de drept. Aici, Tu ne dai Viață veșnică; ne dai promisiunea învierii.

Oh, Tată ceresc, acel Sacrificiu a plătit prețul, iar astăzi ai plătit pentru vindecarea ei. Eu stau aici ca slujitor al Tău, împreună cu alte sute de slujitori din această clădire și condamnăm acest diavol care ne ține sora. Prin dreptatea lui Hristos și prin autoritatea Lui de la Calvar, te îndepărtăm de sora noastră și o trimitem acasă în Ohio, și fie ca această stare să nu mai vină din nou la suprafață, astfel ca ea să fie întregită! Cerem aceasta prin Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Amin.

Crezi, nu-i așa? (Sora spune: „Da, cred”). Vreau să vii aici.

Puteți să vă ridicați capetele. Sora noastră nu putea să vă arate nimic, pentru că era vorba de urechile ei, dar în dimineața aceasta, noi avem în inimă asigurarea și sunt sigur că Dumnezeu ți-a vindecat sora. Credeți aceasta? Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Amin. Mulțumiri să-I fie aduse lui Dumnezeu.

Putem să ne plecăm capetele din nou în timp ce ne rugăm pentru altcineva? Soră, văd că ai cârje. Cam atât știu despre tine. Haideți să ne rugăm. Plecați-vă capetele numai pentru un moment, în timp ce vorbesc cu sora mea. Care este problema ta? (Sora vorbește cu fratele Branham).

Ești creștină? Tu crezi că ai venit aici la Domnul Isus, nu-i așa?

Sora are probleme cu gleznela și umblă cu cârje. Are și tensiune mare și alte probleme, dar o ducem acum la Isus pentru vindecarea ei. Stați în rugăciune pentru ca rugăciunea să fie primită.

Tată ceresc, sora noastră stă aici. Ea este o femeie tânără, dar dacă ar putea, Satan i-ar provoca un accident vascular. El ar pune-o pe patul durerii; dacă ar fi putut ar fi dat-o la o parte, pentru că nu vrea ca ea să mărturisească împotriva lui. De ce i s-a întâmplat aceasta acestei creștine? De ce? Cineva care nu înțelege poate întreba acest lucru, dar noi știm, Tată, că a fost pentru gloria Ta.

Odată s-a spus: *„Învățătorule, cine a păcătuit: omul acesta sau părinții lui, de s-a născut orb?”* Dar Tu ai răspuns: *„N-a păcătuit nici omul acesta, nici părinții lui; ci s-a născut așa, ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu.”* (Ioan 9.2-3).

Noi credem aceasta pentru sora noastră în această dimineață. Noi credem că acesta este motivul pentru care au ajuns în starea aceasta încheieturile ei. Din pricina aceasta, a crescut și tensiunea ei, ca să îți poți arăta dragostea și bunătatea față de ea, fiindcă vrei să-i dovedești că Tu ești laHVeH care vindecă bolile noastre.

Dumnezeule, Te rugăm să faci ca tensiunea să-i scadă astfel ca medicii să spună: „Ce s-a întâmplat cu tine?”, iar ea să răspundă: „M-a vindecat Isus.”

Dumnezeule, Te rugăm s-o faci să umble pe aceste glezne, fără suport, să trăiască și să fie ceea ce dorește să fie.

Tată, Cuvântul S-a dus înainte și în simplitatea Lui a cioplit calea și cu siguranță Și-a făcut loc în inima acestei doamne. Ea își așteaptă vindecarea în timp ce stă aici, iar Tu nu pierzi nicio persoană, de aceea, Te rog să ne vindeci sora și s-o faci bine. Ca slujitor al Tău și ca credincios în Tine, împreună cu acești slujitori ai Tăi, ne aducem sora la Calvar, unde atârână Domnul Isus. Ce minunat! Pământul este sub El, cerurile deasupra Lui, iar El îl împacă pe om cu Dumnezeu. Noi venim în Numele Lui. Ceea ce o oprește pe această femeie să fie o slujitoare total predată Ție, este diavolul, dar Tu l-ai dezbrăcat de orice drept legal pe care l-a avut. Astăzi el este numai o sperietoare, iar noi nu vom accepta prefăcătoria lui. Nu o vom accepta pentru că Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, ne-a dat dovada că putem face aceasta, și luăm înapoi ceea ce încearcă să fure de la ea. Noi îi dăm sănătatea înapoi și îi luăm această slăbiciune de la picioare. Luăm această tensiune de sânge, o aducem la starea ei normală și îl muștrăm în Numele lui Isus Hristos și în Lumina Sacrificiului de la Calvar, pe diavolul care a făcut acest lucru.

Ieși afară din ea, Satană! Tu ești rău și nu poți s-o mai ții ostatică. Doamne, Tu, care ai dat acea vedenie aseară și ai spus că vor avea loc aceste lucruri, ești adevărat și nu poți greși.

Stați cu capetele plecate. Soră, singurul lucru pe care pot să-l spun este că fața ta care era roșie și ciudată când ai venit aici, este acum normală. Nu știi dacă te simți calmă și relaxată. Ia să vedem dacă acum poți umbla fără cârje aici pe platformă. În ordine.

Vreau să vă uitați bine. Doamna care era cu fața roșie se simte acum calmă. Uitați-vă la ea cum arată acum. Voi ați văzut cum era fața ei. Acum se simte bine pentru

că Dumnezeu a vindecat-o și a făcut-o bine. Ea nu va mai avea nevoie de cârje, oriunde va merge. Soră, acum poți merge. Poți să iei cârja și s-o atârni undeva în casă. Haideți să spunem: „Laudă Domnului!”

În ordine. Haideți să ne plecăm din nou capetele pentru rugăciune. În ordine. Puteți s-o aduceți pe sora? Care este problema ta, soră? (Doamna vorbește cu fratele Branham).

Sora are artroză și alte probleme interne foarte grave. Eu nu știu ce i se poate întâmpla dacă nu o vindecă Dumnezeu, poate va trebui să treacă prin operație, iar acest lucru poate fi foarte periculos, de aceea, ne rugăm ca Dumnezeu să aibă milă și s-o vindece.

Bunul nostru Tată ceresc, Ți-o aducem astăzi pe sora noastră iubită care vine de departe, din Madisonville, Kentucky, ca să ne rugăm pentru ea. Tu ești Vindecătorul divin, iar eu o aduc în prezența Ta Omnipotentă și măreață. Fie ca puterea și prezența Ta să mustre această artroză veche ce pune depozite de calciu în oasele degetelor, la genunchii și gleznelor ei. Ea stă acolo întinsă pe pat, iar cineva o hrănește printr-un tub. Oh, duhule diavolesc, tu împiedici ca viața ei să fie scăpată din această neputință, dar noi o aducem astăzi la Isus Hristos!

Oh, Dumnezeule, eu îmi întăresc propria credință pentru ea, știind că ne-am rugat rugăciunea credinței! Condamn acest diavol și-l alung de la ea prin Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Eliberează-o de artroză și de toate celelalte boli, ca să se poată duce acasă și să se facă bine, apoi să depună mărturie prin toată țara, spre gloria lui Dumnezeu.

Satan, tu ai pierdut biruința și Isus Hristos a câștigat, iar ea poate să se facă bine prin Isus Hristos Domnul. Soră, poate că oamenii nu văd nimic, dar eu cred că ești vindecată. Ridică-te în picioare și vezi dacă nu te simți bine după artroză. Te simți bine acum?

Voi puteți vedea cum își mișcă picioarele. Vino aici și poartă-te ca o doamnă micuță. Noi Îl lăudăm pe Domnul Isus pentru toată bunătatea și mila Sa.

Vedeți, este cineva care are convulsii până cade la pământ. (Doamna vorbește cu fratele Branham). Văd că fața lui a fost lovită aici. Soră și tu, frate Wilson, credeți că Isus va îndepărta acel lucru de la copilăș și se va face bine? Copilașul acesta care stă aici are ceva în neregulă. El a avut convulsii care-l trânteau la pământ, iar micuța lui față și ochii lui micuți sunt învinețiți. Tatăl dorește și el vindecare.

Vreau să fiți cu toții respectuoși în timp ce ne rugăm. Ne vom ruga pentru acest copilăș, apoi vom face o scurtă pauză, după care poți pleca. Vom avea nevoie de numai trei minute, apoi vom face pauză, și vom continua cu încă un grup de oameni. În ordine.

Acum stați cu toții foarte respectuoși. Este copilășul care are nevoie de rugăciune? Dorești și tu? Frate Wilson, sunt încântat să pot să-ți strâng mâna. (Doamna vorbește cu fratele Branham).

Noi ne rugăm ca Dumnezeu să ridice acest blestem de peste copilășul acela mic. Audiență, crezi că în mila Sa, Tatăl nostru ceresc va îngădui ca acest copil micuț să se facă bine și că nu va mai avea convulsii pentru că îl vor părăsi? Crezi că dacă îi cerem aceasta Tatălui ceresc, El va face aceasta? În ordine. Haideți să ne rugăm.

Care a fost problema ta, frate Wilson? Eu am uitat. (Fratele vorbește cu fratele Branham). În ordine. Acum să stăm cu toții foarte respectuoși. Tată ceresc, Îl aducem pe tatăl acestui bebeluș, la Tine, Cel ce ai venit în lume mai înainte de toate. Acestui copilăș i s-au întâmplat lucruri rele, diavolul l-a biruit în multe rânduri, dar noi îl aducem astăzi în prezența lui Isus Hristos, prin rugăciune. Îl aducem la Calvar, unde Isus a murit ca să aibă toate cele cinci simțuri.

Dumnezeule, Te rugăm să-Ți arăți harul față de el, deoarece credem că lucrurile pe

care le facem sunt în acord cu Cuvântul Tău care spune: „În Numele Meu vor scoate duhuri necurate.” Noi credem aceasta. Oamenii mi-au spus să fac sau să spun un anumit lucru, dar când m-am trezit nu mi-am amintit niciodată despre ce a fost vorba. Voi vă amintiți aceasta.

Noaptea trecută El mi-a vorbit printr-o vedenie și aceste lucruri nu au fost făcute publice; ele trebuie primite într-un fel intim. Fratele Cox, care stă aici aproape, a sugerat că cel mai bun lucru ar fi să-i lăsăm pe oameni să vină în felul acesta, și să primesc numai câte o persoană într-o cameră de rugăciune.

Duminica trecută când am fost aici în tabernacol, am făcut același lucru. Toată lumea a stat cu capetele plecate ca să pot merge acolo, la femeia aceea șchioapă de pe targă, și ea a fost eliberată complet.

În dimineața aceasta am spus: „Dumnezeule, ajută-mă să țin adunarea aceasta cu capetele plecate ca să nu se uite.” Dacă îmi pun mâinile peste oameni și toată lumea începe să spună: „Oh, eu simt pe mână...”, atunci toți văd cum au loc aceste lucruri și încep să vină cu imitații firești. Așa este. Același Duh Sfânt care mi-a spus să procedez în felul acesta, mi-a dezvăluit acest lucru, așa că eu am știut deja că ei procedau greșit.

El mi-a spus noaptea trecută: „Din cauza ta au apărut multe imitații! Nu lăsa oamenii să vadă acest lucru.” De aceea am procedat așa în dimineața aceasta. V-am spus aceasta ca să știți și să vedeți că v-am spus adevărul. Observați ce va face Domnul în aceste adunări de trezire spirituală care vor veni. Va fi peste toate așteptările noastre, chiar mult față de ce s-a făcut până acum. Veți vedea. Să țineți minte că eu nu sunt un profet fals. Eu vă spun adevărul pentru că Dumnezeu nu minte, iar voi veți vedea că totul va fi mai măreț decât a fost oricând înainte.

Oameni dragi, mulți dintre voi v-ați aliniat aici pentru rugăciune. Se face târziu și știu că voi vreți rugăciune, iar eu doresc să mă rog pentru fiecare dintre voi.

Doamna aceasta are o fetiță mică ce stă aici, iar o mamă ține în brațe un bebeluș. Noi dorim să ne rugăm pentru ei ca să-i vedem eliberați, nu-i așa? Noi vrem ca fiecare dintre acești băieței care au îngenunchiat aici, să se facă bine. De asemenea, oamenii de acolo din spate și cei cu cancer care sunt pe moarte.

Credem că Isus este aici? Credem noi că El este aici? Credem din toată inima că El ne va face bine pe fiecare dintre noi? Credeți aceasta? El ne iubește pe toți. Lui nu-i pasă ce fel de persoană ești. Soră, El o va vindeca pe fetița aceasta micuță. (O soră spune: „El a început deja”). El a început deja s-o vindece. Binecuvântată să-ți fie inima. De unde vii, soră? Din Crestwoon, Kent.

Haideți să spunem: „Binecuvântat să fie Domnul!” (Adunarea spune: „Laudă Domnului!”). Frate Neville, vino să te rogi. Prietenul meu, fratele Wood, vine din Crestwoon. Frate Woods, îi cunoști? El este contractor. Desigur.

De unde vine bebelușul acesta, soră? Din Gary, Indiana. Tu crezi că vei merge înapoi în Gary și te vei face bine, nu-i așa? Desigur. În ordine. De unde vin băieții aceștia? Din Austin, Indiana și cred că vor merge acasă sănătoși, nu-i așa? Desigur.

Trebuie să ne rugăm pentru copilașul acela micuț, soră? De unde ești, din Indiana? De unde? Din New Albany. Crezi că acel copilaș se va face bine? Desigur. Voi credeți că oamenii aceștia se vor face bine?

Haideți să ne unim și să spunem: „Isuse Hristoase, Tu ești viu și domnești.” Gândiți-vă la supremația Domnului Isus Hristos, care a putut deschide ochii celui bebeluș orb și să-l ajute pe bărbatul acela bâlbâit să aibă curaj și să vorbească.

Dumnezeu este Dumnezeu, nu-i așa? Acestea sunt lucruri minore în comparație cu ceea ce va face El. El va face lucruri mărețe și va continua să le facă până la venirea Sa. Așa este.

Acum vă spun cu ce atitudine trebuie să veniți. Veniți spunând: „Isuse, Tu ești aici. Eu accept vindecarea Ta și cred din toată inima că acum totul este încheiat.” Spune în inima ta, așa cum vii la El să fii mântuit: „Doamne Isuse, mă supun Ție în totul. Nu pot face nimic mai mult. Aici este inima mea, aici este viața mea, mă dăruiesc Ție.” Așa să faceți! Spuneți: „Eu cred, Doamne Isuse.”

Dintr-o dată, Ceva spune aici: „Da, tu crezi. Da, tu crezi.”

De cât timp a fost bolnav fiul tău, frate? De când s-a născut. Care este problema lui? Este retardat. Priviți. Voi știți că diavolul a făcut aceasta. Așa este. Diavolul a făcut aceasta. Dumnezeu poate să-l facă bine pe copilul acesta. Gândiți-vă că eu am văzut zeci de cazuri care acum sunt perfect normali și bine. Și eu am un copil mic și știu ce simți. Să ai curaj!

Amândoi sunteți creștini? Nu sunteți niciunul? Vă veți preda viața lui Isus în dimineața aceasta? Promiteți să trăiți pentru El, dacă Dumnezeu îl va face bine pe copilaș și îl va vindeca? Vei face aceasta, frate? Desigur. Vei face aceasta, soră? Dumnezeu să te binecuvânteze. Voi deveniți creștini când Îl acceptați pe Domnul Isus ca Mântuitor. Noi Îl acceptăm acum ca Vindecător al copilului.

Tată ceresc, ne punem mâinile peste copilașul acesta mic, iar părinții lui sunt doi copii născuți din nou. Ei au trebuit să aibă acest copil ca să vină la Viața veșnică. Poate că dacă nu l-ar fi avut împreună, ei ar fi fost pierduți pentru veșnicie. Copilul acesta a devenit un mic salvator pentru ei, deoarece el i-a adus la Domnul Isus pentru mântuire. Îți mulțumim, Tată și Te rugăm să-i binecuvântezi pentru că sunt copiii Tăi și Te-au acceptat.

Tu ai spus în Cuvântul Tău: „*Cine aude cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are Viață veșnică și nu va veni la judecată.*” Eu privesc cuplul acesta tânăr și văd cum atârnă Lumina aceea peste ei. Eu am văzut Lumina aceea peste ei când m-am plimbat de-a lungul rândului de rugăciune și am hotărât să vorbesc cu ei în privat.

Ce s-a întâmplat? Tu ai lucrat în inimile lor în momentul acela crucial. Oh, Dumnezeule, Îți suntem atât de recunoscători pentru că ei sunt creștini și îl binecuvântăm pe copilașul lor în Numele lui Isus Hristos. Noi venim la Tine pentru că Isus a spus în Cuvântul Său: „*Cereți Tatălui orice în Numele Meu și Eu voi face.*”

Noi Îi cerem Tatălui în Numele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ca El să binecuvânteze acest copilaș, iar în următoarele douăzeci și patru de ore să aibă loc ceva, încât mama și tatăl lui să fie în extaz știind că s-a întâmplat și că Isus Hristos Cel regăsit le vindecă copilașul. Împlinește aceasta, Doamne. Eu mustru lucrările diavolului, Tată. Păcatele sunt mărturisite și tatăl și mama copilului sunt creștini.

Satan, tu nu mai ai niciun drept! Totul este terminat, de aceea, prin Sângele lui Isus Hristos, care ne-a îndemnat să facem acest lucru, îți cerem și te scoatem afară din acest copil! Fie ca de acum încolo acest copil să crească și să devină normal și sănătos, în așa fel încât să-i facă pe tatăl și pe mama lui mândri de el. Noi facem aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Acum sunteți amândoi creștini în Hristos. Urmăriți schimbarea stării copilului vostru. Unde trăiți acum? În Gary, Indiana. Să mă sunați sau să-mi scrieți în următoarele patru sau cinci zile ca să vedem diferența. Haideți să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru această lucrare minunată.

Eu m-am dus la capătul rândului de rugăciune, unde am început să mă rog și să observ că ungera și-a făcut prezența în mod minunat. De obicei, eu îi observ pe oameni, dar pun deoparte anumite cazuri până când trebuie să le vorbesc, așa cum s-a întâmplat cu doamna de dinainte. Am văzut Lumina care stătea deasupra aceluia cuplu și m-am tot întrebat unde era. M-am gândit: „Este acolo, deasupra acelor oameni.”

Acum ne vom ruga pentru fiecare persoană. Se va face rugăciune pentru fiecare din voi, cât timp mă va lăsa Dumnezeu să trăiesc. Vom începe să ne rugăm ca să putem înainta. O vom face până când vom ajunge la capătul rândului. Frate

Fleeman, ai aranjat lucrurile încât să putem înainta prin mulțime? Voi merge acolo și mă voi ruga pentru fiecare din voi. Vreau să-I mulțumiți lui Dumnezeu, cu bucurie, pentru vindecarea voastră.

Pentru oamenii din apropiere, fratele Neville va pregăti difuzarea serviciului de duminică viitoare, dacă voi putea să ajung la timp. În ordine. - **Amin** -